

Bruxelles, 14 iunie 2022
(OR. en)

**Dosar interinstituțional:
2021/0376 (COD)**

9768/1/22
REV 1

LIMITE

EF 155
ECOFIN 557
CODEC 842

NOTĂ

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Destinatar:	Comitetul Représentanților Permanenți / Consiliul
Subiect:	Propunere de DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI de modificare a Directivelor 2011/61/UE și 2009/65/CE în ceea ce privește dispozițiile privind delegarea, administrarea riscului de lichiditate, raportarea în scopuri de supraveghere, furnizarea de servicii de depozitar și de custodie și inițierea de împrumuturi de către fondurile de investiții alternative

Alăturat, se pune la dispoziția delegațiilor textul final de compromis al președinției, în vederea unei abordări generale.

Propunere de

**DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
de modificare a Directivelor 2011/61/UE și 2009/65/CE în ceea ce privește dispozițiile privind
delegarea, administrarea riscului de lichiditate, raportarea în scopuri de supraveghere,
furnizarea de servicii de depozitar și de custodie și inițierea de împrumuturi de către
fondurile de investiții alternative**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

¹ JO C , , p. .

(1) În conformitate cu articolul 69 din Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului², Comisia a revizuit aplicarea și domeniul de aplicare ale directivei respective și a concluzionat că obiectivele de integrare a pieței fondurilor de investiții alternative („FIA”) a Uniunii, de asigurare a unui nivel ridicat de protecție a investitorilor și de protejare a stabilității financiare au fost în mare parte îndeplinite. Totuși, în cadrul acestei revizuiți, Comisia a concluzionat, de asemenea, că este necesar să se armonizeze normele aplicabile administratorilor de fonduri de investiții alternative („AFIA”) care administrează FIA inițitoare de împrumuturi, să se clarifice standardele aplicabile AFIA care își deleagă funcțiile unor părți terțe, să se asigure tratamentul egal al custozilor, să se îmbunătățească accesul transfrontalier la serviciile de depozitar, să se optimizeze colectarea datelor de supraveghere și să se faciliteze utilizarea instrumentelor de administrare a lichidităților (*liquidity management tools* – LMT-uri) în întreaga Uniune. Prin urmare, sunt necesare modificări pentru a remedia aceste lacune în materie de reglementare în vederea îmbunătățirii funcționării Directivei 2011/61/UE.

(2) În egală măsură, și pentru administrarea organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare („OPCVM”) sunt necesare un regim solid de delegare, un tratament egal al custozilor, coerența raportării în scopuri de supraveghere și o abordare armonizată a utilizării LMT-urilor. Prin urmare, este oportun să se modifice și Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului³, care stabilește norme privind autorizarea și funcționarea OPCVM-urilor în domeniile delegării, păstrării în siguranță a activelor, raportării în scopuri de supraveghere și administrării riscului de lichiditate.

² Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

³ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

(3) Pentru a spori eficiența activităților AFIA, lista serviciilor auxiliare autorizate prevăzută la articolul 6 alineatul (4) din Directiva 2011/61/UE ar trebui extinsă pentru a include sarcinile îndeplinite de un administrator în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului⁴ („administrarea indicilor de referință”) și administrarea creditelor reglementată de Directiva 2021/2167 a Parlamentului European și a Consiliului⁵. Din motive de exhaustivitate, ar trebui precizat totodată faptul că, atunci când îndeplinește sarcinile care revin unui administrator de indici de referință sau atunci când furnizează servicii de administrare a creditelor, AFIA ar trebui să intre sub incidența actelor sus-menționate.

(3a) Pentru a spori securitatea juridică pentru AFIA și administratorii OPCVM-urilor în ceea ce privește serviciile pe care le pot furniza terților, ar trebui precizat faptul că AFIA și administratorii OPCVM-urilor sunt autorizați să desfășoare, în beneficiul terților, aceleași activități și servicii pe care le prestează deja în legătură cu FIA și OPCVM-urile pe care le administrează, cu condiția ca acest lucru să nu creeze conflicte de interese imposibil de gestionat. Această posibilitate ar constitui, de asemenea, un sprijin pentru competitivitatea pe plan internațional a AFIA și a societăților europene de administrare a OPCVM-urilor, permițând economii de scară și contribuind la diversificarea surselor de venit.

(4) Pentru a asigura securitatea juridică, ar trebui precizat faptul că AFIA care furnizează servicii auxiliare care implică instrumente financiare fac obiectul normelor prevăzute în Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁶. În ceea ce privește alte active care nu sunt instrumente financiare, AFIA ar trebui să aibă obligația de a respecta cerințele Directivei 2011/61/UE.

⁴ Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE și a Regulamentului (UE) nr. 596/2014 (JO L 171, 29.6.2016, p. 1).

⁵ Directiva (UE) 2021/2167 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2021 privind administratorii de credite și cumpărătorii de credite și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE (JO L 438, 8.12.2021, p. 1).

⁶ Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

(5) Pentru a se asigura aplicarea uniformă a cerințelor prevăzute la articolele 7 și 8 din Directiva 2011/61/UE în ceea ce privește resursele umane necesare ale AFIA, ar trebui să se clarifice faptul că, la momentul depunerii cererii de autorizare, AFIA ar trebui să furnizeze autorităților competente informații cu privire la resursele umane și tehnice pe care AFIA le va utiliza pentru a-și îndeplini funcțiile și, după caz, pentru a supraveghea delegații. Cel puțin doi membri ai personalului de conducere de nivel superior ar trebui să fie angajați sau să conducă activitatea AFIA cu normă întreagă și să fie rezidenți în Uniune. În afară de aceste obligații minime, ar putea fi necesare și alte resurse, în funcție de dimensiunea și complexitatea FIA.

(6) Pentru a consolida aplicarea uniformă a Directivei 2011/61/UE, ar trebui clarificat faptul că normele de delegare prevăzute la articolul 20 se aplică tuturor funcțiilor enumerate în anexa I la directiva respectivă și serviciilor auxiliare menționate la articolul 6 alineatul (4) din directiva respectivă.

(7) Distribuirea unităților sau acțiunilor fondurilor nu este întotdeauna efectuată direct de AFIA, ci de unul sau mai mulți distribuitori, fie în numele AFIA, fie în nume propriu. De asemenea, pot exista cazuri în care un consultant financiar independent distribuie unități sau acțiuni ale unui fond fără cunoștința AFIA. Majoritatea distribuitorilor de unități sau acțiuni ale fondurilor fac obiectul cerințelor de reglementare prevăzute în Directiva 2014/65/UE sau în Directiva 2016/97/UE, care definesc domeniul de aplicare și aria responsabilităților acestora față de propriii clienți. Prin urmare, prezenta directivă ar trebui să recunoască diversitatea mecanismelor de distribuție, precum și garanțiile existente pentru mecanismele în care un distribuitor acționează în nume propriu atunci când distribuie unități sau acțiuni ale FIA în temeiul Directivei 2014/65/UE sau prin intermediul produselor de investiții bazate pe asigurări de viață în conformitate cu Directiva 2016/97/UE, caz în care dispozițiile prezentei directive privind delegarea nu ar trebui să se aplice fără a ține seama de eventualele acorduri de distribuție dintre AFIA și distribuitor.

(8) Pentru a avea o imagine de ansamblu fiabilă a activităților de delegare din Uniune și pentru a fundamenta viitoarele acțiuni de supraveghere, AFIA ar trebui să furnizeze periodic autorităților competente informații cu privire la dispozițiile care implică delegarea funcțiilor de administrare colectivă sau discreționară a portofoliului sau de administrare a riscurilor. Prin urmare, AFIA ar trebui să raporteze informații privind delegații, lista și descrierea activităților delegate, cuantumul și procentajul activelor FIA administrate care fac obiectul dispozițiilor privind delegarea referitoare la funcția de administrare a portofoliului, o descriere a modului în care AFIA supraveghează, monitorizează și controlează delegatul, informații despre dispozițiile privind subdelegarea, precum și data de intrare în vigoare și de expirare a dispozițiilor privind delegarea și subdelegarea. Din motive de claritate, ar trebui să se specifice faptul că datele colectate cu privire la procentajul activelor FIA administrate care fac obiectul dispozițiilor privind delegarea referitoare la funcțiile de administrare a portofoliului au scopul de a oferi o mai bună imagine de ansamblu asupra funcționării delegării și nu reprezintă, în sine, un indicator probant pentru stabilirea caracterului adecvat al substanței economice sau al administrării riscurilor sau pentru stabilirea eficacității mecanismelor de supraveghere sau de control la nivelul administratorului. Aceste informații ar trebui comunicate autorităților competente în cadrul raportării în scopuri de supraveghere prevăzute la articolul 24 din Directiva 2011/61/UE.

(8a) Având în vedere că un AFIA poate să utilizeze efectul de levier și să contribuie, în anumite condiții, la crearea de riscuri sistemice sau de piețe dezordonate, ar trebui impuse cerințe speciale pentru AFIA care utilizează efectul de levier în mod considerabil. Pentru a realiza o aplicare uniformă a acestor cerințe, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește specificarea cazurilor în care efectul de levier trebuie considerat ca fiind utilizat în mod considerabil.

(9) De asemenea, ar trebui stabilite norme comune pentru a institui o piață internă eficientă pentru FIA inițiatoare de împrumuturi, pentru a asigura un nivel uniform de protecție a investitorilor în Uniune, pentru a permite FIA să își dezvolte activitățile prin inițierea de împrumuturi în toate statele membre ale Uniunii și pentru a facilita accesul la finanțare al societăților din UE, un obiectiv-cheie al uniunii piețelor de capital („UPC”)⁷. Cu toate acestea, având în vedere creșterea rapidă a pieței creditelor private, este necesar să se abordeze riscurile microprudențiale și macroprudențiale potențiale pe care FIA inițiatoare de împrumuturi le-ar putea prezenta și răspândi în sistemul financiar mai larg. Normele aplicabile AFIA care administrează fonduri inițiatoare de împrumuturi ar trebui armonizate pentru a îmbunătăți administrarea riscurilor pe piața financiară și pentru a spori transparența pentru investitori. Din motive de claritate, ar trebui să se specifice faptul că dispozițiile prevăzute în prezenta directivă aplicabile AFIA care administrează FIA inițiatoare de împrumuturi nu ar trebui să împiedice statele membre să stabilească cadre naționale pentru produse care să definească anumite categorii de FIA prin norme mai restrictive. Aceste norme naționale ar trebui să se aplice FIA stabilite în statul membru care a decis să își exercite puterea discreționară, în măsura în care aceste norme sunt mai restrictive decât dispozițiile generale prevăzute în prezenta directivă.

⁷ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, „O uniune a piețelor de capital pentru cetățeni și întreprinderi – un nou plan de acțiune” [COM/2020/590 final].

(9a) FIA care acordă împrumuturi consumatorilor fac obiectul cerințelor altor instrumente ale dreptului Uniunii aplicabile creditelor de consum, inclusiv Directiva 2021/2167/UE privind administrarea creditelor și achiziționarea creditelor și Directiva 2008/48/CE privind contractele de credit pentru consumatori. Aceste instrumente ale dreptului Uniunii stabilesc măsurile de bază de protecție a debitorilor la nivelul UE. Cu toate acestea, pe baza unor motive imperative de interes public, statele membre ar trebui să poată interzice inițierea de către FIA de împrumuturi pentru consumatori.

(10) Pentru a sprijini administrarea profesională a FIA și pentru a atenua riscurile la adresa stabilității financiare, AFIA care administrează FIA care desfășoară activități de inițiere de împrumuturi ar trebui să dispună de politici, proceduri și procese eficiente pentru acordarea de împrumuturi. Aceștia ar trebui, de asemenea, să pună în aplicare politici, proceduri și procese eficiente de evaluare a riscului de credit și de administrare și monitorizare a portofoliului lor de credite în cazul în care desfășoară activități de inițiere de împrumuturi sau achiziționează împrumuturi de la terți. Aceste politici, proceduri și procese ar trebui revizuite periodic.

(11) Pentru a limita riscul de interconectare între FIA inițitoare de împrumuturi și alți participanți la piața financiară, AFIA respectivelor FIA ar trebui, în cazul în care un debitor este o instituție financiară, să aibă obligația de a-și diversifica riscul și de a-și supune expunerea unor limite specifice. În plus, acestora ar trebui să li se aplice o limită a efectului de levier, pentru a se asigura stabilitatea și integritatea sistemului financiar. În conformitate cu acest obiectiv, limita efectului de levier ar trebui să fie aceeași pentru toate FIA inițitoare de împrumuturi, indiferent dacă sunt distribuite către investitori de retail sau numai către investitori profesioniști. Acest lucru nu ar trebui să împiedice statele membre să impună la nivel național o limită mai strictă a efectului de levier în cazul FIA ale căror unități sau acțiuni sunt distribuite către investitori de retail.

(12) Pentru a limita conflictele de interese, AFIA și personalul acestora nu ar trebui să primească împrumuturi de la FIA inițitoare de împrumuturi pe care le administrează. În mod similar, depozitarului FIA și personalului acestuia sau delegatului AFIA și personalului acestuia ar trebui să li se interzică să primească împrumuturi de la FIA asociate.

(13) Directiva 2011/61/UE ar trebui să recunoască dreptul FIA de a iniția împrumuturi și de a tranzacționa aceste împrumuturi pe piața secundară. Pentru a evita hazardul moral și pentru a menține calitatea generală a împrumuturilor inițiate de FIA, aceste împrumuturi ar trebui să facă obiectul unor cerințe de reținere a riscului pentru a se evita situațiile în care împrumuturile sunt inițiate cu unicul scop de a le vinde. Cu toate acestea, împrumuturile pe modelul „inițiază și distribuie” nu ar trebui să fie o strategie de investiții urmărită de FIA, iar AFIA ar trebui, prin urmare, să se asigure că administrează numai FIA inițiatoare de împrumuturi a căror strategie de investiții nu este de a iniția împrumuturi cu scopul de a le vinde.

(14) Împrumuturile nelichide pe termen lung deținute de FIA pot crea neconcordanțe în materie de lichiditate în cazul în care FIA autorizate au o structură deschisă care le permite investitorilor să solicite frecvent răscumpărarea unităților sau acțiunilor fondurilor. Prin urmare, este necesar să se atenueze riscurile legate de transformarea scadenței prin impunerea unei structuri de tip închis pentru FIA inițiatoare de împrumuturi, deoarece fondurile de tip închis nu ar fi vulnerabile la solicitările de răscumpărare și ar putea deține împrumuturile inițiate până la scadență. Cu toate acestea, FIA inițiatoare de împrumuturi pot oferi posibilități de răscumpărare pe baza strategiei lor de investiții și a unui sistem de administrare a lichidităților care reduce la minimum neconcordanțele în materie de lichiditate și asigură un tratament echitabil al investitorilor. Prin urmare, ar trebui să fie posibil ca AFIA să administreze astfel de FIA cu condiția să fie îndeplinite anumite cerințe, care urmează să fie specificate în standardele tehnice de reglementare. Standardele tehnice de reglementare ar trebui să țină seama de natura inițierii împrumutului de către AFIA, în special în cazul în care AFIA acordă numai împrumuturi din partea acționarilor care pot fi considerate drept asimilabile capitalului propriu și care prezintă un risc mai mic decât împrumuturile acordate terților.

(15) Ar trebui precizat faptul că, în cazul în care FIA inițitoare de împrumuturi sau AFIA în legătură cu activitățile de creditare ale FIA pe care le administrează fac obiectul cerințelor prevăzute în Directiva 2011/61/UE și al cerințelor prevăzute în Regulamentele (UE) nr. 345/2013⁸, (UE) nr. 346/2013⁹ și (UE) 2015/760¹⁰ ale Parlamentului European și ale Consiliului, normele specifice privind produsele prevăzute la articolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 345/2013, la articolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 346/2013 și în capitolul II din Regulamentul (UE) 2015/760 ar trebui să prevaleze asupra normelor mai generale prevăzute în Directiva 2011/61/UE.

(15a) Din cauza naturii potențial nelichide și pe termen lung a activelor FIA inițitoare de împrumuturi, AFIA se confruntă cu dificultăți inerente de a se conforma, fără a afecta încrederea investitorilor lor, modificărilor aduse normelor fondului și cerințelor de reglementare introduse pe parcursul ciclului de viață al FIA inițitoare de împrumuturi pe care le administrează. Prin urmare, este necesar să se prevadă norme tranzitorii pentru FIA inițitoare de împrumuturi care au fost constituite înainte de adoptarea prezentei directive.

⁸ Regulamentul (UE) nr. 345/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene cu capital de risc (JO L 115, 25.4.2013, p. 1).

⁹ Regulamentul (UE) nr. 346/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene de antreprenariat social (JO L 115, 25.4.2013, p. 18).

¹⁰ Regulamentul (UE) 2015/760 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind fondurile europene de investiții pe termen lung (JO L 123, 19.5.2015, p. 98).

(16) Pentru a sprijini monitorizarea pieței de către autoritățile de supraveghere, colectarea și schimbul de informații prin intermediul raportării în scopuri de supraveghere ar trebui îmbunătățite. Cerințele de raportare redundante care există în temeiul legislației naționale și a Uniunii, în special Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului¹¹, Regulamentul (UE) 2019/834 al Parlamentului European și al Consiliului¹², Regulamentul (UE) nr. 1011/2012 al Băncii Centrale Europene¹³ și Regulamentul (UE) nr. 1073/2013 al Băncii Centrale Europene¹⁴, ar putea fi eliminate pentru a îmbunătăți eficiența și a reduce sarcinile administrative ale AFIA. Autoritățile europene de supraveghere („AES”) și Banca Centrală Europeană (BCE), cu sprijinul autorităților naționale competente, atunci când este necesar, ar trebui să evalueze nevoile în materie de date ale diferitelor autorități de supraveghere, astfel încât modificările aduse modelului de raportare în scopuri de supraveghere pentru AFIA să fie eficiente.

(17) Pentru a pregăti viitoarele modificări ale obligațiilor de raportare în scopuri de supraveghere, domeniul de aplicare al datelor care pot fi solicitate AFIA ar trebui extins prin eliminarea limitărilor, care se concentrează asupra tranzacțiilor și expunerilor majore sau asupra contrapărților. În cazul în care AEVMP stabilește că se justifică divulgarea periodică de informații complete privind portofoliul către autoritățile de supraveghere, dispozițiile Directivei 2011/61/UE ar trebui să permită extinderea necesară a sferei de raportare.

¹¹ Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 173, 12.6.2014, p. 84).

¹² Regulamentul (UE) 2019/834 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 în ceea ce privește obligația de compensare, suspendarea obligației de compensare, cerințele de raportare, tehnicile de atenuare a riscurilor pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate de o contraparte centrală, înregistrarea și supravegherea registrelor centrale de tranzacții și cerințele aplicabile registrelor centrale de tranzacții (JO L 141, 28.5.2019, p. 42).

¹³ Regulamentul (UE) nr. 1011/2012 al Băncii Centrale Europene din 17 octombrie 2012 privind statisticile referitoare la deținerile de titluri de valoare (JO L 305, 1.11.2012, p. 6).

¹⁴ Regulamentul (UE) nr. 1073/2013 al Băncii Centrale Europene din 18 octombrie 2013 privind statisticile referitoare la activele și pasivele fondurilor de investiții (JO L 297, 7.11.2013, p. 73).

(18) În vederea asigurării unei armonizări consecvente a obligațiilor de raportare în scopuri de supraveghere, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁵, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta standarde tehnice de reglementare prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), pentru a preciza conținutul, formularele și procedurile de standardizare a procesului de raportare în scopuri de supraveghere de către AFIA. Standardele tehnice de reglementare ar trebui să precizeze conținutul, formularele și procedurile de standardizare a procesului de raportare în scopuri de supraveghere, înlocuind astfel modelul de raportare prevăzut în Regulamentul delegat (UE) nr. 231/2013 al Comisiei¹⁶. Respectivele standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare ar trebui adoptate pe baza unui proiect elaborat de AEVMP. Informațiile care trebuie raportate în legătură cu dispozițiile privind delegarea ar trebui să fie stabilite în mod clar în textul Directivei 2011/61/UE. Standardul tehnic de reglementare referitor la informațiile respective ar trebui să rămână limitat la stabilirea nivelului adecvat de standardizare a informațiilor care trebuie raportate, astfel cum este definit în Directiva 2011/61/UE, fără a se adăuga elemente care nu sunt prevăzute în textul directivei respective.

(19) Pentru a standardiza procesul de raportare în scopuri de supraveghere, Comisia ar trebui, de asemenea, să fie împuternicită să adopte standarde tehnice de punere în aplicare elaborate de AEVMP în ceea ce privește formularele și standardele în materie de date, frecvența raportării și calendarul raportării de către AFIA. Comisia ar trebui să adopte respectivele standarde tehnice de punere în aplicare prin intermediul actelor de punere în aplicare în conformitate cu articolul 291 din TFUE și în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

¹⁵ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

¹⁶ Regulamentul delegat (UE) nr. 231/2013 al Comisiei din 19 decembrie 2012 de completare a Directivei 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește derogările, condițiile generale de operare, depozitarii, efectul de levier, transparența și supravegherea (JO L 83, 22.3.2013, p. 1).

(20) Pentru a asigura un răspuns mai eficace la presiunile în materie de lichiditate în perioade de criză a pieței și pentru a proteja mai bine investitorii, în Directiva 2011/61/UE ar trebui stabilite norme pentru punerea în aplicare a recomandărilor Comitetului european pentru risc sistemic (CERS)¹⁷.

(21) Pentru a le permite administratorilor FIA de tip deschis stabiliți în orice stat membru să facă față presiunii cererilor de rambursare în condiții de criză a pieței, aceștia ar trebui să aibă obligația de a stabili un set adecvat de LMT-uri, inclusiv de a selecta cel puțin două LMT-uri din lista armonizată prevăzută în anexă, în plus față de posibilitatea de a suspenda răscumpărările și de a activa conturile pentru active nelichide, în circumstanțe excepționale și în interesul acționarilor lor sau al deținătorilor lor de titluri de participare. Prin derogare, administratorul unui FIA de tip deschis ar trebui să poată selecta un singur LMT din anexa V în cazul în care FIA respectiv este autorizat ca fond de piață monetară. Atunci când ia decizia de a activa sau a dezactiva LMT-ul, un AFIA ar trebui să o notifice autorităților de supraveghere în același timp cu activarea. Atunci când sunt activate conturile pentru active nelichide, acest lucru ar trebui notificat autorităților de supraveghere într-un interval de timp rezonabil înainte de activarea respectivă. Deși nu acordă autorităților competente competența de a aproba utilizarea unui instrument de administrare a lichidităților înainte să fie activat, această cerință de notificare ar permite autorităților de supraveghere să gestioneze mai bine potențialele efecte de propagare ale tensiunilor în materie de lichidități în restul pieței. Această cerință ar trebui să se aplice numai în cazul suspendării răscumpărărilor, al limitelor de răscumpărare și al conturilor pentru active nelichide, deoarece alte LMT-uri au potențialul de a fi utilizate frecvent în condiții de piață normale. Cu toate acestea, autoritățile competente ar trebui să aibă în continuare posibilitatea de a solicita notificările pentru aceste alte LMT-uri dacă consideră oportun, de exemplu în cazul în care se modifică parametri-cheie ai acestor instrumente sau se activează răscumpărarea în natură.

¹⁷ Recomandarea Comitetului european pentru risc sistemic din 7 decembrie 2017 privind riscul de lichiditate și riscul efectului de levier în cadrul fondurilor de investiții, CERS/2017/6, 2018/C 151/01.

(22) Pentru a putea lua o decizie de investiții în concordanță cu apetitul lor pentru risc și cu nevoile lor de lichiditate, investitorii ar trebui să fie informați cu privire la condițiile de utilizare a LMT-urilor. În special, pentru a consolida protecția investitorilor, ar trebui să se specifice faptul că utilizarea răscumpărării în natură nu este adecvată pentru investitorii de retail și, prin urmare, ar trebui activată numai pentru a satisface cererile de răscumpărare ale investitorilor profesioniști, abordându-se în același timp riscurile de inegalitate de tratament între investitorii răscumpărători și alți deținători de titluri de participare, unități sau acțiuni.

(23) În vederea asigurării unei armonizări consecvente în domeniul administrării riscului de lichiditate de către administratorii fondurilor de tip deschis, AEVMP ar trebui să emită orientări pentru a specifica procesul de alegere și de utilizare a LMT-urilor în vederea facilitării convergenței pieței și a convergenței în materie de supraveghere.

(24) *eliminat*

(25) Depozitarii joacă un rol important în protejarea intereselor investitorilor și ar trebui să fie în măsură să își îndeplinească sarcinile indiferent de tipul de custode care păstrează activele fondurilor în condiții de siguranță. Prin urmare, este necesar ca, atunci când furnizează servicii de custodie FIA, depozitarii centrali de titluri de valoare (CSD) să fie incluși în lanțul de custodie, pentru a se asigura că, în toate cazurile, există un flux stabil de informații între custodele activelor unui FIA și depozitar. Pentru a evita eforturile inutile, depozitarii nu ar trebui să îndeplinească obligația de diligență ex ante în cazul în care intenționează să delege custodia către CSD-uri.

(26) Pentru a îmbunătăți cooperarea și eficacitatea în materie de supraveghere, autoritățile competente din statul membru gazdă ar trebui să poată adresa autorității competente a unui AFIA o cerere motivată de a lua măsuri de supraveghere împotriva unui anumit AFIA.

(27) În plus, pentru a îmbunătăți cooperarea în materie de supraveghere, AEVMP ar trebui să poată solicita unei autorități competente să îi aducă la cunoștință un caz, atunci când cazul respectiv are implicații transfrontaliere și poate afecta protecția investitorilor sau stabilitatea financiară. Analizele AEVMP ale unor astfel de cazuri vor oferi altor autorități competente o mai bună înțelegere a aspectelor discutate și vor contribui la prevenirea unor situații similare în viitor și la protejarea integrității pieței FIA.

(28) Pentru a sprijini convergența în materie de supraveghere în domeniul delegării, AEVMP ar trebui să își formeze o imagine mai clară asupra aplicării dispozițiilor prezentei directive, inclusiv în ceea ce privește supravegherea și controlul adecvat al dispozițiilor privind delegarea, în toate statele membre. În acest scop, ar trebui să se bazeze pe obligațiile de raportare către autoritățile competente și pe exercitarea, în domeniul delegării, a competențelor sale de convergență în materie de supraveghere, înainte de următoarea revizuire a prezentei directive. Analiza efectuată de AEVMP cu privire la datele colectate și la rezultatele exercitării competențelor sale de convergență în materie de supraveghere va fi integrată într-un raport care trebuie furnizat înainte de începerea revizuirii și care va analiza practicile de piață în ceea ce privește delegarea, normele privind substanța economică, prevenirea entităților de tip „cutie poștală” și conformitatea cu cerințele conexe ale directivei și va oferi informații cu privire la orice măsuri suplimentare care ar putea fi necesare pentru a sprijini eficacitatea regimurilor de delegare prevăzute în Directiva 2011/61/UE.

(28a) Distribuirea unităților sau acțiunilor fondurilor nu este întotdeauna efectuată direct de AFIA, ci de unul sau mai mulți distribuitori, fie în numele AFIA, fie în nume propriu. De asemenea, pot exista cazuri în care un consultant financiar independent distribuie unități sau acțiuni ale unui fond fără cunoștința AFIA. Majoritatea distribuitorilor de unități sau acțiuni ale fondurilor fac obiectul cerințelor de reglementare prevăzute în Directiva 2014/65/UE sau în Directiva 2016/97/UE, care definesc domeniul de aplicare și aria responsabilităților acestora față de propriii clienți. Prin urmare, prezenta directivă ar trebui să recunoască diversitatea mecanismelor de distribuție, precum și garanțiile existente pentru mecanismele în care un distribuitor acționează în nume propriu atunci când comercializează titluri de participare ale OPCVM-urilor în temeiul Directivei 2014/65/UE sau prin intermediul produselor de investiții bazate pe asigurări de viață în conformitate cu Directiva 2016/97/UE, caz în care dispozițiile prezentei directive privind delegarea nu ar trebui să se aplice fără a ține seama de eventualele acorduri de distribuție dintre societatea de administrare și distribuitor.

(29) Unele piețe concentrate nu dispun de o ofertă competitivă de servicii de depozitar. Pentru a remedia acest deficit de furnizori de servicii care poate duce la creșterea costurilor pentru AFIA și la o piață mai puțin eficientă a FIA, statele membre ar putea autoriza autoritățile competente să permită AFIA sau FIA să achiziționeze servicii de depozitar situate în alte state membre. Pentru a asigura faptul că această posibilitate de autorizare a numirii unui depozitar într-un alt stat membru nu se suprapune cu un pașaport al depozitarului, ea ar trebui utilizată numai atunci când sunt îndeplinite condițiile definite în prezenta directivă și cu aprobarea prealabilă a autorităților competente ale FIA. Întrucât autorizația de a achiziționa servicii de depozitar situate în alte state membre nu ar trebui acordată în mod automat, chiar și atunci când sunt îndeplinite condițiile sus-menționate, autoritățile competente ar trebui să își acorde aprobarea prealabilă pe baza unei evaluări de la caz la caz a lipsei serviciilor de depozitar relevante în jurisdicția FIA, având în vedere strategia de investiții a respectivului FIA.

(30) Crearea posibilității de a numi un depozitar într-un alt stat membru ar trebui să fie însoțită de o capacitate de supraveghere sporită. Prin urmare, depozitarul ar trebui să aibă obligația de a coopera nu numai cu autoritățile sale competente, ci și cu autoritățile competente pentru FIA care l-a desemnat și cu autoritățile competente pentru AFIA care administrează FIA, în cazul în care autoritățile competente respective sunt situate într-un alt stat membru decât cel al depozitarului.

(31) Pentru a proteja mai bine investitorii, fluxul de informații de la AFIA către investitorii FIA ar trebui intensificat. Pentru a le permite investitorilor FIA să urmărească mai bine cheltuielile fondului de investiții, AFIA ar trebui să identifice taxele care vor fi suportate de AFIA sau de entitățile afiliate acestuia, precum și să raporteze periodic cu privire la toate taxele și comisioanele care sunt alocate direct sau indirect FIA ori oricărora dintre investițiile acestuia. AFIA ar trebui, de asemenea, să aibă obligația de a le prezenta investitorilor un raport cu privire la structura portofoliului împrumuturilor inițiate.

(32) Pentru a spori transparența pieței și a utiliza în mod eficace datele de piață disponibile privind FIA, AEVMP ar trebui să fie autorizată să divulge datele de piață aflate la dispoziția sa într-o formă agregată sau succintă și, prin urmare, standardul de confidențialitate ar trebui să fie relaxat pentru a permite o astfel de utilizare a datelor.

(33) Accesul la piața internă ar trebui stabilit astfel încât să se asigure condiții de concurență echitabile pentru toți participanții la piață, ceea ce necesită instituirea unor cerințe pentru armonizarea acestui acces. Cerințele pentru entitățile din țări terțe care au acces la piața internă ar trebui să fie aliniate la standardele prevăzute în acțiunea comună întreprinsă de statele membre ale UE cu privire la jurisdicțiile necooperante în scopuri fiscale și în Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului. Cerințele ar trebui, de asemenea, să asigure un schimb adecvat și eficace de informații în materie fiscală, în conformitate cu standardele internaționale, cum ar fi cele prevăzute la articolul 26 din Convenția-model a OCDE cu privire la impozitele pe venit și pe capital, pentru a se asigura un schimb eficient de informații care să permită autorităților competente din statele membre relevante să își îndeplinească sarcinile în conformitate cu prezenta directivă.

(34) Directiva 2009/65/CE ar trebui să asigure societăților de administrare a OPCVM-urilor condiții comparabile în cazul în care nu există niciun motiv pentru menținerea diferențelor de reglementare pentru OPCVM-uri și AFIA. Acestea vizează regimul de delegare, tratamentul în materie de reglementare al custozilor, cerințele de raportare în scopuri de supraveghere și disponibilitatea și utilizarea LMT-urilor.

(35) Pentru a se asigura aplicarea uniformă a cerințelor privind substanța economică pentru societățile de administrare a OPCVM-urilor, ar trebui să se clarifice faptul că, la momentul depunerii cererii de autorizare, societățile de administrare ar trebui să furnizeze autorităților competente informații cu privire la resursele umane și tehnice pe care le vor utiliza pentru a-și îndeplini funcțiile și, după caz, pentru a supraveghea delegații. Cel puțin doi membri ai personalului de conducere de nivel superior ar trebui să fie angajați sau să conducă activitatea societății de administrare cu normă întreagă și să fie rezidenți în Uniune. În afară de aceste obligații minime, ar putea fi necesare și mai multe resurse, în funcție de dimensiunea și complexitatea societății de administrare.

(36) Pentru a asigura aplicarea uniformă a Directivei 2009/65/CE, ar trebui clarificat faptul că normele de delegare prevăzute la articolul 13 din directiva respectivă se aplică tuturor funcțiilor enumerate în anexa II la directiva respectivă și serviciilor auxiliare menționate la articolul 6 alineatul (3) din directiva respectivă.

(37) Pentru a alinia cadrele juridice ale Directivelor 2011/61/UE și 2009/65/CE în ceea ce privește delegarea, ar trebui să se prevadă că societățile de administrare a OPCVM-urilor trebuie să justifice autorităților competente delegarea funcțiilor lor și să furnizeze motive obiective pentru delegare.

(38) Pentru a avea o imagine de ansamblu fiabilă a activităților de delegare din Uniune reglementate la articolul 13 din Directiva 2009/65/CE și pentru a fundamenta viitoarele acțiuni de supraveghere, societățile de administrare ar trebui să furnizeze periodic autorităților competente ale OPCVM-urilor pe care le administrează informații cu privire la dispozițiile care implică delegarea funcțiilor de administrare colectivă sau discreționară a portofoliului sau de administrare a riscurilor. Prin urmare, societățile de administrare ar trebui să raporteze informații privind delegații, lista și descrierea activităților delegate, valoarea și procentul activelor OPCVM-urilor administrate care fac obiectul dispozițiilor privind delegarea referitoare la funcția de administrare a portofoliului, o descriere a modului în care societatea de administrare supraveghează, monitorizează și controlează delegatul, informații despre dispozițiile privind subdelegarea, precum și data de intrare în vigoare și de expirare a dispozițiilor privind delegarea și subdelegarea. Din motive de claritate, ar trebui să se specifice faptul că datele colectate cu privire la procentajul activelor OPCVM-urilor administrate care fac obiectul dispozițiilor privind delegarea referitoare la funcțiile de administrare a portofoliului au scopul de a oferi o mai bună imagine de ansamblu asupra funcționării delegării și nu reprezintă, în sine, un indicator probant pentru stabilirea caracterului adecvat al substanței economice sau al administrării riscurilor sau pentru stabilirea eficacității mecanismelor de supraveghere sau de control la nivelul administratorului. Aceste informații ar trebui comunicate în cadrul rapoartelor periodice pe care societățile de administrare trebuie să le furnizeze autorităților lor competente.

(39) *eliminat*

(40) Pentru a alinia și mai mult normele privind delegarea aplicabile AFIA și OPCVM-urilor și pentru a asigura o aplicare mai uniformă a Directivelor 2011/61/UE și 2009/65/CE, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește precizarea condițiilor pentru delegarea de la o societate de administrare a OPCVM-ului către o parte terță și a condițiilor în care o societate de administrare a OPCVM-ului poate fi considerată o entitate de tip „cutie poștală” și, prin urmare, nu mai poate fi considerată administratorul OPCVM-ului. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare¹⁸. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

(41) Prezenta directivă pune în aplicare recomandările CERS de armonizare a LMT-urilor și a utilizării acestora de către administratorii de fonduri de tip deschis, care cuprind OPCVM-urile, pentru a permite un răspuns mai eficace la presiunile de lichiditate în perioade de criză a pieței și o mai bună protecție a investitorilor.

¹⁸ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

(42) Pentru a le permite societăților de administrare a OPCVM-urilor stabilite în orice stat membru să facă față presiunii cererilor de răscumpărare în condiții de criză a pieței, acestea ar trebui să aibă obligația de a stabili un set adecvat de LMT-uri, inclusiv de a selecta cel puțin două LMT-uri din lista armonizată prevăzută în anexă, în plus față de posibilitatea de a suspenda răscumpărările și de a activa conturile pentru active nelichide, în circumstanțe excepționale și în interesul deținătorilor lor de titluri de participare. Prin derogare, societatea de administrare ar trebui să poată selecta un singur LMT din anexa IIA în cazul în care OPCVM-ul respectiv este autorizat ca fond de piață monetară. Atunci când ia decizia de a activa sau a dezactiva LMT-ul, societatea de administrare ar trebui să o notifice autorităților de supraveghere în paralel cu activarea. Atunci când sunt activate conturile pentru active nelichide, acest lucru ar trebui notificat autorităților de supraveghere într-un interval de timp rezonabil înainte de activarea respectivă. Deși nu acordă autorităților competente competența de a aproba utilizarea unui instrument de administrare a lichidităților înainte să fie activat, această cerință de notificare ar permite autorităților de supraveghere să gestioneze mai bine potențialele efecte de propagare ale tensiunilor în materie de lichidități în restul pieței. Această cerință ar trebui să se aplice numai în cazul suspendării răscumpărărilor, al limitelor de răscumpărare și al conturilor pentru active nelichide, deoarece alte LMT-uri au potențialul de a fi utilizate frecvent în condiții de piață normale. Cu toate acestea, autoritățile competente ar trebui să aibă în continuare posibilitatea de a solicita notificările pentru aceste alte LMT-uri dacă consideră oportun, de exemplu în cazul în care se modifică parametrii-cheie ai acestor instrumente sau se activează răscumpărarea în natură.

(43) Pentru a putea lua o decizie de investiții în concordanță cu apetitul lor pentru risc și cu nevoile lor de lichiditate, investitorii OPCVM-urilor ar trebui să fie informați cu privire la condițiile de utilizare a LMT-urilor. În special, pentru a consolida protecția investitorilor, ar trebui să se specifice faptul că utilizarea răscumpărării în natură nu este adecvată pentru investitorii de retail și, prin urmare, ar trebui activată numai pentru a satisface cererile de răscumpărare ale investitorilor profesioniști, abordându-se în același timp riscurile de inegalitate de tratament între investitorii răscumpărători și alți deținători de titluri de participare.

(44) *eliminat*

(45) În vederea asigurării unei armonizări consecvente în domeniul administrării riscului de lichiditate de către administratorii OPCVM-urilor, AEVMP ar trebui să emită orientări pentru a specifica procesul de alegere și de utilizare a LMT-urilor în vederea facilitării convergenței pieței și a convergenței în materie de supraveghere.

(46) Pentru a sprijini monitorizarea pieței de către autoritățile de supraveghere, colectarea și schimbul de informații prin raportare în scopuri de supraveghere ar putea fi îmbunătățite prin introducerea unor obligații de raportare în scopuri de supraveghere în cazul OPCVM-urilor. Ar trebui să se solicite ca AES și BCE, cu sprijinul autorităților naționale competente, dacă este necesar, să evalueze nevoile de date ale diferitelor autorități de supraveghere, ținând seama de cerințele de raportare existente în temeiul altor acte legislative naționale și ale Uniunii, în special Regulamentul (UE) nr. 600/2014, Regulamentul (UE) 2019/834, Regulamentul (UE) nr. 1011/2012 și Regulamentul (UE) nr. 1073/2013. Rezultatul acestor lucrări pregătitoare ar permite luarea unei decizii de politică în cunoștință de cauză cu privire la măsura și forma în care OPCVM-urile ar trebui să raporteze autorităților competente cu privire la tranzacțiile lor, la lichiditatea activelor lor, la selectarea și activarea instrumentelor de administrare a lichidităților și la profilul lor de risc. În cazul în care AEVMP stabilește că se justifică prezentarea de informații detaliate privind aceste subiecte, dispozițiile Directivei 2009/65/CE ar trebui să permită extinderea în consecință a sferei de raportare.

(47) În vederea asigurării unei armonizări consecvente a obligațiilor de raportare în scopuri de supraveghere, în conformitate cu articolele 10-14 și cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁹, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta standarde tehnice de reglementare prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), pentru a preciza conținutul, formularele și procedurile de standardizare a procesului de raportare în scopuri de supraveghere de către OPCVM-uri. Respectivele standarde tehnice de reglementare ar trebui adoptate pe baza unui proiect elaborat de AEVMP. Informațiile care trebuie raportate în legătură cu dispozițiile privind delegarea ar trebui să fie stabilite în mod clar în textul Directivei 2009/65/CE. Standardul tehnic de reglementare referitor la informațiile respective ar trebui să rămână limitat la stabilirea nivelului adecvat de standardizare a informațiilor care trebuie raportate, astfel cum este definit în Directiva 2009/65/CE, fără a se adăuga elemente care nu sunt prevăzute în textul directivei respective.

¹⁹ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

(48) Pentru a standardiza procesul de raportare în scopuri de supraveghere, Comisia ar trebui, de asemenea, să fie împuternicită să adopte standarde tehnice de punere în aplicare elaborate de AEVMP în ceea ce privește formularele și standardele în materie de date, frecvența raportării și calendarul raportării de către OPCVM-uri. Comisia ar trebui să adopte respectivele standarde tehnice de punere în aplicare prin intermediul actelor de punere în aplicare în conformitate cu articolul 291 din TFUE și în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(49) Pentru a asigura protecția investitorilor și, în special, pentru a garanta că, în toate cazurile, există un flux stabil de informații între custodele activelor OPCVM-ului și depozitar, regimul privind depozitarea ar trebui extins pentru a include CSD-urile în lanțul de custodie atunci când furnizează servicii de custodie OPCVM-urilor. Pentru a evita eforturile inutile, depozitarii nu ar trebui să îndeplinească obligația de diligență ex ante în cazul în care intenționează să delege custodia către CSD-uri.

(50) Pentru a sprijini convergența în materie de supraveghere în domeniul delegării, AEVMP ar trebui să își formeze o imagine mai clară asupra aplicării dispozițiilor prezentei directive, inclusiv în ceea ce privește supravegherea și controlul adecvat al dispozițiilor privind delegarea, în toate statele membre. În acest scop, ar trebui să se bazeze pe obligațiile de raportare către autoritățile competente și pe exercitarea, în domeniul delegării, a competențelor sale de convergență în materie de supraveghere, înainte de următoarea revizuire a prezentei directive. Analiza efectuată de AEVMP cu privire la datele colectate și la rezultatele exercitării competențelor sale de convergență în materie de supraveghere va fi integrată într-un raport care trebuie furnizat înainte de începerea revizuirii și care va analiza practicile de piață în ceea ce privește delegarea, normele privind substanța economică, prevenirea entităților de tip „cutie poștală” și conformitatea cu cerințele conexe ale directivei și va oferi informații cu privire la orice măsuri suplimentare care ar putea fi necesare pentru a sprijini eficacitatea regimurilor de delegare prevăzute în Directiva 2009/65/UE.

(51) Pentru a îmbunătăți cooperarea și eficacitatea în materie de supraveghere, autoritățile competente ale statului membru gazdă ar trebui să poată adresa autorității competente a unui stat membru de origine a OPCVM-ului o cerere motivată de a lua măsuri de supraveghere împotriva unui anumit OPCVM.

(52) În plus, pentru a îmbunătăți cooperarea în materie de supraveghere, AEVMP ar trebui să poată solicita unei autorități competente să îi aducă la cunoștință un caz, atunci când cazul respectiv are implicații transfrontaliere și poate afecta protecția investitorilor sau stabilitatea financiară. Analizele AEVMP ale unor astfel de cazuri vor oferi altor autorități competente o mai bună înțelegere a aspectelor discutate și vor contribui la prevenirea unor situații similare în viitor și la protejarea integrității piețelor OPCVM-urilor,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări ale Directivei 2011/61/UE

Directiva 2011/61/UE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 4 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) se adaugă litera (ap) cu următorul text:

„(ap) «depozitar central de titluri de valoare» înseamnă un depozitar central de titluri de valoare, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului*.

* Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrali de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 236/2012 (JO L 257, 28.8.2014, p. 1).”;

(b) se adaugă litera (ca) cu următorul text:

„(ca) «capital» înseamnă totalul aporturilor de capital și al capitalului angajat nevărsat, calculat pe baza sumelor investibile după deducerea tuturor comisioanelor, taxelor și cheltuielilor care sunt suportate direct sau indirect de către investitori.”;

(c) se adaugă literele (va), (vb) și (vc) cu următorul text:

„(va) «inițiere de împrumuturi» înseamnă acordarea de împrumuturi de către un FIA în calitate de creditor inițial;

(vb) «împrumut din partea acționarilor» înseamnă un descoperit de cont acordat de un FIA unei societăți în care acesta deține, direct sau indirect, cel puțin 5 % din capital sau din drepturile de vot și care nu poate fi vândut unor terți independent de instrumentele de capital deținute de FIA în cadrul aceleiași societăți;

(vc) «FIA cu efect de levier» înseamnă un FIA ale cărui expuneri sunt mărite de AFIA care îl administrează, fie prin împrumut de numerar sau valori mobiliare, fie printr-un efect de levier încorporat în poziții de instrumente financiare derivate sau prin orice alte mijloace;”.

2. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (4) litera (b) se adaugă punctul (iv) cu următorul text:

„(iv) orice alt serviciu auxiliar atunci când acesta reprezintă o continuare a serviciilor deja prestate de AFIA în conformitate cu anexa I și nu creează conflicte de interese care nu ar putea fi gestionate prin norme suplimentare;”;

(b) la alineatul (4) se adaugă literele (c) și (d) cu următorul text:

„(c) administrarea indicilor de referință, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/1011;

(d) administrarea creditelor, în conformitate cu Directiva 2021/2167 a Parlamentului European și a Consiliului. Fără a aduce atingere altor instrumente ale dreptului Uniunii, statele membre pot interzice pe teritoriul lor administrarea de către FIA a creditelor acordate consumatorilor în sensul articolului 3 litera (a) din Directiva 2008/48/CE.”;

(c) alineatul (5) se modifică după cum urmează:

(i) litera (b) se elimină;

(ii) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„numai activitățile menționate la punctul 2, 3 sau 4 din anexa I sau”;

(iii) se adaugă litera (e) cu următorul text:

„(e) administrarea indicilor de referință utilizați în FIA pe care le administrează.”;

(d) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Articolul 9 alineatul (2) din Directiva (UE) 2019/2034 și articolul 15, articolul 16, cu excepția alineatului (5) primul paragraf, precum și articolele 23, 24 și 25 din Directiva 2014/65/UE se aplică în cazul în care serviciile menționate la alineatul (4) literele (a) și (b) sunt furnizate de AFIA.”

3. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre prevăd obligația ca AFIA care solicită autorizarea să furnizeze autorităților competente din statul membru de origine următoarele informații privind AFIA:

(a) informații despre persoanele care conduc în mod efectiv activitatea AFIA, în special în ceea ce privește funcțiile menționate în anexa I, inclusiv:

(i) o descriere detaliată a rolului, a titlului și a nivelului funcției lor de conducere;

(ii) o descriere a liniilor și a responsabilităților de raportare care le revin în cadrul AFIA și în afara acestuia;

(iii) o prezentare generală a timpului alocat fiecărei responsabilități;

(iv) o descriere a resurselor tehnice și umane care sprijină activitățile acestora;

(b) informații cu privire la identitatea acționarilor sau membrilor direcți sau indirecti ai AFIA, persoane fizice sau juridice, care dețin participații calificate, precum și valoarea respectivelor participații;

(c) un program de activitate care stabilește structura organizatorică a AFIA, inclusiv informații privind modul în care AFIA intenționează să își respecte obligațiile care îi revin în temeiul capitolelor II, III, IV și, după caz, în temeiul capitolelor V, VI, VII și VIII și o descriere detaliată a resurselor umane și tehnice adecvate care vor fi utilizate de AFIA în acest scop;

(d) informații privind politicile și practicile de remunerare în conformitate cu articolul 13;

(e) informații privind dispozițiile luate pentru delegarea și subdelegarea către terți a funcțiilor menționate la articolul 20 și o descriere detaliată a resurselor umane și tehnice care urmează să fie utilizate de AFIA pentru monitorizarea și controlul delegatului.

Statele membre solicită AFIA autorizați să actualizeze constant informațiile pe care le furnizează autorităților lor competente.”;

(b) se adaugă alineatul (8) cu următorul text:

„(8) Înainte de începerea revizuirii menționate la articolul 69b, AEVMP prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un raport care analizează practicile de piață în ceea ce privește delegarea, precum și respectarea articolelor 7 și 20, pe baza, printre altele, a datelor raportate autorităților competente în conformitate cu articolul 24 alineatul (2) litera (d) și a exercitării competențelor sale de convergență în materie de supraveghere.”

4. La articolul 8 alineatul (1), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) persoanele care conduc efectiv activitatea AFIA au o reputație suficient de bună și o experiență suficientă inclusiv în legătură cu strategiile de investiții urmărite de FIA administrate de AFIA; identitatea persoanelor respective și a fiecărei persoane care le succede în funcție este comunicată de îndată autorităților competente din statele membre de origine ale AFIA, iar conducerea activității AFIA este asigurată de cel puțin două persoane fizice care fie sunt angajate cu normă întreagă de AFIA respectiv, fie sunt membri executivi ai organului de conducere al AFIA care au sarcina de a conduce cu normă întreagă activitatea respectivului AFIA și care sunt stabiliți în Uniune și îndeplinesc astfel de condiții;”.

5. Articolul 15 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3) se adaugă litera (d) cu următorul text:

„(d) în cazul activităților de inițiere de împrumuturi, să pună în aplicare politici, proceduri și procese eficiente pentru acordarea de împrumuturi; atunci când desfășoară activități de inițiere de împrumuturi sau achiziționează împrumuturi de la terți, să pună în aplicare politici, proceduri și procese eficiente pentru evaluarea riscului de credit și pentru administrarea și monitorizarea portofoliului lor de credite, să actualizeze constant politicile, procedurile și procesele respective și să se asigure că acestea rămân eficiente, precum și să le reexamineze cu regularitate, cel puțin o dată pe an.

Statele membre pot stabili ca cerința prevăzută la alineatul (3) litera (d) primul paragraf să nu se aplice inițierii de împrumuturi din partea acționarilor, cu condiția ca aceste împrumuturi din partea acționarilor:

(i) să nu depășească în total 100 % din capitalul FIA sau

(ii) să fie acordate societăților de portofoliu care achiziționează și administrează bunuri imobile sau participații în societăți imobiliare și în care FIA deține, direct sau indirect, 100 % din capital sau din drepturile de vot. Această cerință se aplică, prin metoda transparenței, activelor-suport controlate direct sau indirect de FIA sau de AFIA care acționează în numele FIA.”;

(b) între alineatele (4) și (5) se introduc alineatele (4a)-(4f) cu următorul text:

„(4a) AFIA se asigură că împrumuturile acordate unui debitor oarecare de către FIA pe care îl administrează nu depășesc 20 % din capitalul FIA, în cazul în care debitorul este unul dintre următoarele:

(a) o întreprindere financiară în sensul articolului 13 punctul 25 din Directiva 2009/138/CE;

(b) un FIA în sensul articolului 4 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă sau

(c) un OPCVM în sensul articolului 1 punctul 2 din Directiva 2009/65/CE.

Pentru a verifica respectarea restricției prevăzute la primul paragraf, AFIA combină împrumuturile inițiate de FIA pe care îl administrează și expunerile la împrumuturi ale FIA respectiv obținute prin intermediul unui vehicul cu scop special care inițiază împrumuturi pentru sau în numele FIA sau AFIA în legătură cu FIA.

Restricția prevăzută la primul paragraf nu aduce atingere pragurilor, restricțiilor și condițiilor prevăzute în Regulamentele (UE) 2015/760²⁰, (UE) 345/2013²¹ și (UE) 346/2013²².

²⁰ Regulamentul (UE) 2015/760 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind fondurile europene de investiții pe termen lung (JO L 123, 19.5.2015, p. 98).

²¹ Regulamentul (UE) nr. 345/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene cu capital de risc (JO L 115, 25.4.2013, p. 1).

²² Regulamentul (UE) nr. 346/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene de antreprenariat social (JO L 115, 25.4.2013, p. 18).

(4aa) AFIA se asigură că efectul de levier al unui FIA inițiator de împrumuturi pe care îl administrează nu depășește 150 % din valoarea activului net al FIA.

Efectul de levier se exprimă ca raportul dintre expunerea unui FIA, calculată în conformitate cu metoda angajamentului, astfel cum este stabilită prin intermediul actelor delegate menționate la articolul 4 alineatul (3), și valoarea activului său net.

Acordurile de împrumut care au un caracter temporar și sunt acoperite integral de angajamentele contractuale de capital ale investitorilor în FIA nu sunt considerate ca reprezentând efect de levier în sensul prezentului alineat.

Cerințele prevăzute la primul paragraf se aplică FIA care obțin expunere dintr-un împrumut prin intermediul unui vehicul cu scop special care inițiază un împrumut pentru sau în numele FIA sau AFIA în legătură cu FIA.

Statele membre pot stabili ca cerința prevăzută la primul paragraf să nu se aplice FIA ale căror activități de creditare constau exclusiv în inițiere de împrumuturi din partea acționarilor, cu condiția ca aceste împrumuturi din partea acționarilor:

(i) să nu depășească în total 100 % din capitalul FIA sau

(ii) să fie acordate societăților de portofoliu care achiziționează și administrează bunuri imobile sau participații în societăți imobiliare și în care FIA deține, direct sau indirect, 100 % din capital sau din drepturile de vot. Această cerință se aplică, prin metoda transparenței, activelor-suport controlate direct sau indirect de FIA sau de AFIA care acționează în numele FIA.

(4b) Limita de investiții de 20 % prevăzută la alineatul (4a):

(a) se aplică până la data specificată în regulamentul sau actul constitutiv ori prospectul FIA. Această dată nu depășește 24 de luni de la data la care FIA oferă pentru prima dată acțiuni în vederea subscrierii;

(b) nu se mai aplică din momentul în care AFIA începe să vândă active în scopul rambursării unităților sau acțiunilor investitorilor ca parte a lichidării FIA;

(c) se suspendă temporar pentru o perioadă de până la 12 luni în cazul în care AFIA colectează capital suplimentar sau își reduce capitalul existent.

(4c) Termenul de aplicare menționat la alineatul (4b) litera (a) ține seama de caracteristicile specifice ale activelor care urmează să fie investite de FIA. În circumstanțe excepționale, autoritatea competentă pentru AFIA poate aproba o prelungire a acestui termen cu cel mult încă un an, cu condiția prezentării unui plan de investiții motivat în mod corespunzător.

(4d) AFIA se asigură că un FIA nu acordă împrumuturi următoarelor entități:

(a) AFIA sau personalului AFIA;

(b) depozitarului său ori unui delegat al depozitarului;

(c) entității căreia AFIA i-a delegat funcții în conformitate cu articolul 20 sau personalului acestei entități;

(d) unei entități din cadrul aceluiași grup, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 11 din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului, cu excepția cazului în care entitatea respectivă este o întreprindere financiară care finanțează exclusiv debitori care nu sunt menționați la literele (a)-(d) de la prezentul alineat.

(4da) Fără a aduce atingere altor instrumente ale dreptului Uniunii, statele membre pot interzice pe teritoriul lor acordarea de către FIA de împrumuturi către consumatori în sensul articolului 3 litera (a) din Directiva 2008/48/CE. Acest lucru nu afectează distribuirea în Uniune a acțiunilor sau unităților FIA care acordă credite de consum.

(4e) AFIA nu administrează un FIA a cărui strategie de investiții, astfel cum se specifică în regulamentul sau actul constitutiv ori prospectul FIA relevant, este de a iniția împrumuturi sau de a obține expuneri din împrumuturi prin intermediul unui vehicul cu scop special care inițiază un împrumut pentru sau în numele FIA sau AFIA în legătură cu FIA, cu unicul scop de a transfera împrumuturile sau expunerile respective unor părți terțe („inițiază și distribuie”).

(4f) AFIA se asigură că FIA pe care îl administrează păstrează, pentru o perioadă de doi ani de la data semnării sau până la scadență, oricare dintre acestea este mai scurtă, 5 % din valoarea noțională a împrumuturilor pe care le-a inițiat sau pe care le-a achiziționat de la un vehicul cu scop special care inițiază un împrumut pentru sau în numele FIA sau AFIA în legătură cu FIA și pe care le-a vândut ulterior unor părți terțe.

Prin derogare, cerința prevăzută la primul paragraf nu se aplică în cazul în care:

(a) FIA începe să vândă active în scopul rambursării unităților sau acțiunilor investitorilor ca parte a lichidării FIA;

(b) debitorul sau oricare dintre acționarii săi face obiectul unor sancțiuni UE sau

(c) vânzarea împrumutului este necesară pentru ca FIA să nu încalce vreuna dintre normele sale privind investițiile sau diversificarea și în cazul în care această posibilă încălcare s-ar materializa din motive independente de voința FIA și a AFIA care îl administrează sau ca urmare a exercitării drepturilor de subscriere sau de răscumpărare.”

6. La articolul 16 se introduc alineatele (2a)-(2h) cu următorul text:

„(2a) AFIA se asigură că FIA inițiator de împrumuturi pe care îl administrează este de tip închis.

Cerințele prevăzute la primul paragraf se aplică FIA care obțin expunere dintr-un împrumut prin intermediul unui vehicul cu scop special care inițiază un împrumut pentru sau în numele FIA sau AFIA în legătură cu FIA.

(2aa) Prin derogare de la alineatul (2a), un FIA inițiator de împrumuturi poate fi de tip deschis, cu condiția ca sistemul său de administrare a riscului de lichiditate să fie compatibil cu strategia sa de investiții și cu politica sa de răscumpărare.

(2b) După evaluarea caracterului adecvat din punctul de vedere al strategiei de investiții urmărite, al profilului de lichiditate și al politicii de răscumpărare, un AFIA care administrează un FIA de tip deschis selectează cel puțin două instrumente adecvate de administrare a lichidităților din lista prevăzută în anexa V punctele 2-7, pentru o posibilă utilizare în interesul investitorilor FIA. Prin derogare, AFIA poate selecta un singur instrument de administrare a lichidităților din anexa V punctele 2-7 pentru un FIA pe care îl administrează dacă FIA respectiv este autorizat ca fond de piață monetară în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1131.

AFIA pune în aplicare politici și proceduri detaliate pentru activarea și dezactivarea oricărui instrument selectat de administrare a lichidităților și măsurile operaționale și administrative pentru utilizarea unui astfel de instrument. Această decizie și explicațiile relevante se comunică autorităților competente din statul membru de origine al FIA.

Răscumpărarea în natură, astfel cum este menționată în anexa V punctul 7, poate fi activată numai pentru a onora răscumpărările solicitate de investitorii profesioniști și dacă răscumpărarea în natură corespunde unei cote proporționale din activele deținute de FIA.

Prin derogare de la al treilea paragraf, răscumpărarea în natură poate să nu corespundă unei cote proporționale din activele deținute de FIA în cazul în care unitățile sau acțiunile FIA respectiv sunt distribuite exclusiv către investitori profesioniști sau în cazul în care scopul politicii de investiții a respectivului FIA este de a reproduce compoziția unui anumit indice de acțiuni sau obligațiuni și, în plus, în cazul în care FIA respectiv este un fond tranzacționat la bursă, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 26 din Regulamentul privind piețele instrumentelor financiare.

(2c) Un AFIA care administrează un FIA de tip deschis poate, în interesul investitorilor FIA, să suspende temporar răscumpărarea sau rambursarea unităților ori acțiunilor FIA sau să activeze ori să dezactiveze alte instrumente de administrare a lichidităților selectate din lista prevăzută în anexa V punctele 2-7 și incluse în regulamentul fondului sau în actele constitutive ale FIA. În interesul investitorilor FIA, pentru a se asigura că subscrierile și răscumpărările sunt procesate la un preț echitabil, AFIA poate, de asemenea, să activeze conturi pentru active nelichide, astfel cum sunt menționate la punctul 8 din anexa V, în situațiile în care AFIA nu poate asigura evaluarea corectă și exactă a anumitor active sau în cazul în care unele active au devenit netranzacționabile.

Suspendarea provizorie și activarea conturilor pentru active nelichide prevăzute la primul paragraf pot fi prevăzute doar în cazuri excepționale, atunci când circumstanțele o cer și în cazul în care se justifică având în vedere interesele investitorilor FIA.

(2d) AFIA notifică fără întârziere autorităților competente din statul său membru de origine activarea sau dezactivarea suspendării răscumpărilor și a limitelor de răscumpărare menționate la punctele 1 și 2 din anexa V.

AFIA transmite notificări aceluiași autorități competente atunci când activează sau dezactivează conturile pentru active nelichide, astfel cum sunt menționate la punctul 8 din anexa respectivă, într-un interval de timp rezonabil înainte de activarea sau dezactivarea acestui instrument de administrare a lichidităților.

Statele membre pot solicita ca AFIA să transmită notificări autorităților competente din statul său membru de origine atunci când decide să activeze răscumpărarea în natură, să prelungească perioada de preaviz sau să majoreze comisionul de lichiditate, plafonul factorului de ajustare în cazul prețurilor ajustabile ori al taxei antidiluire prevăzută în prospectul fondului sau să majoreze marja de licitație în cazul prețurilor duale în scopul administrării lichidităților.

Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA transmit fără întârziere notificări autorităților competente din statul membru gazdă al AFIA, precum și către AEVMP cu privire la orice notificări primite în conformitate cu prezentul alineat, iar dacă există potențiale riscuri pentru stabilitatea și integritatea sistemului financiar, și către CERS.

(2e) Statele membre se asigură că AFIA care administrează FIA de tip deschis dispune cel puțin de instrumentele de administrare a lichidităților prevăzute în anexa V.

(2ee) AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili cerințele pe care trebuie să le respecte un FIA inițiator de împrumuturi pentru a-și menține o structură deschisă. Această cerință ar trebui să includă elemente privind gama de instrumente de administrare a lichidităților și utilizarea acestora, disponibilitatea activelor lichide și simulările de criză, precum și o politică de răscumpărare adecvată, având în vedere profilul de lichiditate al FIA, și ține seama de profilul de risc și de natura împrumuturilor.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(2f) AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza caracteristicile instrumentelor de administrare a lichidităților prevăzute în anexa V.

(2g) AEVMP elaborează orientări care stabilesc criteriile pentru selectarea și utilizarea de către AFIA a instrumentelor adecvate de administrare a lichidităților pentru administrarea riscului de lichiditate, inclusiv informări adecvate către investitori, ținând seama de capacitatea acestor instrumente de a reduce avantajele necuvenite pentru investitorii care solicită mai întâi răscumpărarea propriilor investiții și de a atenua riscurile la adresa stabilității financiare. Aceste orientări includ indicații privind circumstanțele în care conturile pentru active nelichide pot fi activate.

(2h) Se delegă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la alineatele (2ee) și (2f) de la prezentul articol în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”

7. Articolul 20 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(1) AFIA care intenționează să delege unor terți sarcina de a îndeplini, în numele lor, una sau mai multe dintre funcțiile enumerate în anexa I sau unul sau mai multe dintre serviciile menționate la articolul 6 alineatul (4) notifică acest lucru autorităților competente din statul lor membru de origine înainte ca dispozițiile privind delegarea să intre în vigoare. Se îndeplinesc următoarele condiții:”;

(ii) litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) AFIA trebuie să poată demonstra că delegatul este calificat și capabil să exercite funcțiile și să presteze serviciile în cauză, că a fost selectat cu toată atenția cuvenită și că AFIA poate să monitorizeze în mod eficace și în orice moment activitatea delegată, să dea în orice moment instrucțiuni suplimentare delegatului și să retragă delegarea cu efect imediat atunci când acest lucru este în interesul investitorilor.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Faptul că AFIA a delegat funcții unei părți terțe sau orice altă subdelegare nu afectează răspunderea AFIA față de clienții săi, FIA și investitorii săi, iar AFIA nu își deleagă funcțiile într-o asemenea măsură încât, în esență, să nu mai poată fi considerat administratorul FIA sau prestatorul de servicii și să devină o entitate de tip „cutie poștală”.”;

(c) la alineatul (4), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Partea terță poate subdelega oricare dintre funcțiile și prestările de servicii care îi sunt delegate, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:”;

(d) se adaugă alineatul (6a) cu următorul text:

„(6a) Prin derogare de la alineatele (1)-(6) de la prezentul articol, în cazul în care funcția de distribuție menționată în anexa I punctul 2 litera (b) este îndeplinită de unul sau mai mulți distribuitori care acționează în nume propriu și care distribuie FIA în temeiul Directivei 2014/65/UE sau prin intermediul produselor de investiții bazate pe asigurări în conformitate cu Directiva 2016/97/UE, această funcție nu este considerată ca fiind o delegare supusă cerințelor prevăzute la alineatele sus-menționate, indiferent de eventualele acorduri de distribuție dintre AFIA și distribuitor.”

8. Articolul 21 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (5) se introduce litera (c) cu următorul text:

„(c) Statul membru de origine al unui FIA poate autoriza autoritățile sale naționale competente să permită, în urma unei evaluări de la caz la caz, ca instituțiile menționate la articolul 21 alineatul (3) litera (a) și stabilite într-un alt stat membru să fie desemnate drept depozitar, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(i) autoritățile competente au primit o cerere motivată din partea AFIA care demonstrează lipsa serviciilor relevante de depozitar, având în vedere strategia de investiții a FIA, pentru desemnarea unui depozitar într-un alt stat membru și

(ii) piața națională a depozitarilor din statul membru de origine al FIA îndeplinește cel puțin una dintre următoarele condiții:

– constă în mai puțin de șapte depozitari care furnizează servicii de depozitar unor FIA din UE [autorizați în conformitate cu articolul 4 litera (k) punctul (i) din prezenta directivă și] administrați de AFIA din UE [autorizați în conformitate cu articolul 7 alineatul (1)] și niciun depozitar nu deține în custodie active FIA care depășesc 1 miliard EUR sau echivalentul în orice altă monedă. Acest prag exclude depozitarii care acționează în conformitate cu articolul 36 alineatul (1a) din prezenta directivă și activele proprii ale depozitarului;

– valoarea agregată de pe această piață a activelor aflate în custodie în numele FIA din UE [autorizați în conformitate cu articolul 4 litera (k) punctul (i) din prezenta directivă și] administrați de AFIA din UE [autorizați în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din prezenta directivă] nu este mai mare de 30 de miliarde EUR sau echivalentul în orice altă monedă. Acest prag exclude depozitarii care acționează în conformitate cu articolul 36 alineatul (1a) din prezenta directivă și activele proprii ale depozitarului.

Chiar dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la punctele (i) și (ii), autorizația de a permite desemnarea unui depozitar într-un alt stat membru se acordă pe baza unei evaluări de la caz la caz privind absența în jurisdicția FIA a serviciilor de depozitar relevante, având în vedere strategia de investiții a FIA.

Atunci când permit desemnarea unui depozitar într-un alt stat membru, autoritățile competente notifică acest lucru AEVMP.

Prezenta dispoziție nu aduce atingere aplicării în întregime a articolului 21, cu excepția alineatului (5) litera (a) de la articolul respectiv referitor la locul în care depozitarul urmează să fie stabilit.”;

(b) la alineatul (6), literele (c) și (d) se înlocuiesc cu următorul text:

„(c) țara terță în care este stabilit depozitarul nu este identificată ca țară terță cu grad înalt de risc în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/849;

(d) statele membre în care se intenționează distribuirea de unități sau acțiuni ale FIA din afara UE și, în măsura în care este diferit, statul membru de origine al AFIA au semnat un acord cu țara terță în care este stabilit depozitarul care respectă în totalitate standardele stabilite la articolul 26 din Convenția-model OCDE pentru evitarea dublei impunerii cu privire la impozitele pe venit și pe capital și garantează un schimb eficace de informații în domeniul fiscal, inclusiv eventuale acorduri fiscale multilaterale, iar țara terță nu este menționată în anexa I la Concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale;”;

(c) alineatul (11) se modifică după cum urmează:

(i) la al doilea paragraf, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) depozitarul să dea dovadă de competența, precauția și diligența necesare atunci când selectează și numește o parte terță căreia dorește să îi delege o parte din sarcinile sale, cu excepția cazului în care partea terță respectivă este un depozitar central de titluri de valoare care acționează în calitate de CSD investitor, astfel cum este definit la articolul 1 litera (f) din Regulamentul delegat (UE) 2017/392 al Comisiei*, și să dea dovadă în continuare de competența, precauția și diligența necesare când verifică periodic și supraveghează permanent partea terță căreia i-a delegat o parte din sarcinile sale și măsurile luate de partea terță în legătură cu sarcinile care i-au fost delegate;

* Regulamentul delegat (UE) 2017/392 al Comisiei din 11 noiembrie 2016 de completare a Regulamentului (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la standarde tehnice de reglementare în materie de autorizare, supraveghere și cerințe operaționale pentru depozitarii centrali de titluri de valoare (JO L 65, 10.3.2017, p. 48).”;

(ii) al cincilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În sensul prezentului articol, prestarea de servicii de către un depozitar central de titluri de valoare care acționează în calitate de CSD emitent, astfel cum este definit la articolul 1 litera (e) din Regulamentul delegat (UE) 2017/392 al Comisiei, nu se consideră o delegare a funcțiilor de custodie ale depozitarului. În sensul prezentului alineat, prestarea de servicii de către un depozitar central de titluri de valoare care acționează în calitate de CSD investitor, astfel cum este definit la articolul 1 litera (f) din Regulamentul delegat (UE) 2017/392 al Comisiei, se consideră a fi o delegare a funcțiilor de custodie ale depozitarului.”;

(d) alineatul (16) se înlocuiește cu următorul text:

„(16) La cerere, depozitarul pune la dispoziția autorităților sale competente, a autorităților competente ale FIA care l-au desemnat drept depozitar și a autorităților competente ale AFIA care administrează FIA respectiv toate informațiile pe care le-a obținut în cursul îndeplinirii sarcinilor sale și care pot fi necesare autorităților competente ale FIA sau AFIA. Dacă autoritățile competente ale FIA sau AFIA sunt diferite de cele competente ale depozitarului, i) autoritățile competente pentru depozitar transmit fără întârziere informațiile primite autorităților competente ale FIA și AFIA și ii) autoritățile competente ale FIA sau AFIA comunică fără întârziere orice informații relevante pentru exercitarea competențelor de supraveghere de către autoritățile competente ale depozitarului.”;

(e) la alineatul (17), litera (c) se modifică după cum urmează:

Punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) condițiile în care depozitarul își poate exercita sarcinile de custodie asupra instrumentelor financiare înregistrate la un depozitar central de titluri de valoare și”.

9. Articolul 23 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) litera (h) se înlocuiește cu următorul text:

„(h) o descriere a administrării riscului de lichiditate al FIA, inclusiv drepturile de răscumpărare atât în circumstanțe normale, cât și în circumstanțe excepționale, acordurile de răscumpărare existente încheiate cu investitorii și o prezentare a posibilității și a condițiilor de utilizare a instrumentelor de administrare a lichidităților selectate în conformitate cu articolul 16 alineatul (2b);”;

(ii) se introduce litera (ia) cu următorul text:

„(ia) o listă a comisioanelor și a taxelor care vor fi aplicate în legătură cu funcționarea FIA și care vor fi suportate de FIA în ceea ce privește AFIA sau entitățile afiliate acestuia;”;

(b) la alineatul (4) se adaugă literele (d), (e) și (f) cu următorul text:

„(d) portofoliul de împrumuturi inițiate;

(e) anual, toate comisioanele și taxele directe și indirecte care au fost percepute sau alocate direct sau indirect FIA sau oricăreia dintre investițiile acestuia;

(f) anual, orice societate-mamă, filială sau entitate cu scop special înființată în legătură cu investițiile FIA de către AFIA, personalul AFIA sau entitățile afiliate în mod direct sau indirect AFIA.”

10. Articolul 24 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) AFIA raportează periodic autorităților competente din statul membru de origine piețele pe care operează și instrumentele pe care le tranzacționează în numele FIA pe care le administrează.

Acesta furnizează, pentru fiecare FIA pe care îl administrează, informații referitoare la instrumentele pe care le tranzacționează, la piețele pe care este membru sau pe care tranzacționează în mod activ, precum și la expunerile și participațiile fiecărui FIA. Informațiile includ identificatorii relevanți pentru a face legătura dintre datele furnizate cu privire la active, la FIA și la AFIA și alte surse de date publice sau de supraveghere.”;

(b) la alineatul (2), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) actualul profil de risc al FIA;”;

(c) la alineatul (2), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) informații privind dispozițiile care implică delegarea funcțiilor de administrare colectivă sau discreționară a portofoliului sau de administrare a riscurilor, după cum urmează:

(i) informații privind delegații, precizând numele și domiciliul delegaților, precum și dacă au legături strânse cu AFIA și dacă sunt entități autorizate sau reglementate în scopul administrării activelor. Informațiile includ identificatorii relevanți ai delegaților pentru a face legătura dintre informațiile furnizate și alte surse de date publice sau de supraveghere;

(ii) lista și descrierea activităților privind funcțiile de administrare a riscurilor și de administrare a portofoliului care sunt delegate;

(iii) în cazul în care se delegă funcția de administrare a portofoliului, valoarea și procentul activelor FIA care fac obiectul unor dispoziții privind delegarea referitoare la funcția de administrare a portofoliului;

(iv) resursele umane exprimate în echivalent normă întreagă angajate de AFIA pentru a monitoriza dispozițiile privind delegarea;

(v) descrierea măsurilor de diligență periodice aplicate de AFIA pentru a supraveghea, monitoriza și controla delegatul, inclusiv data aplicării măsurilor respective, problemele identificate și, după caz, măsurile și calendarul adoptate pentru soluționarea acestor probleme;

(vi) în cazul în care există dispoziții privind subdelegarea, informațiile solicitate la punctele (i)-(iii) cu privire la subdelegați și la activitățile legate de funcțiile de administrare a portofoliului și a riscurilor care sunt subdelegate;

(vii) datele de intrare în vigoare și de expirare a dispozițiilor privind delegarea și subdelegarea.”;

(ca) la alineatul (2) se adaugă litera (f) cu următorul text:

„(f) lista statelor membre în care unitățile sau acțiunile FIA sunt efectiv distribuite de AFIA sau de un distribuitor care acționează în numele AFIA respectiv.”;

(d) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care precizează:

- (a) detaliile informațiilor care trebuie raportate în conformitate cu alineatul (1) și alineatul (2) literele (a)-(c), (e) și (f). Aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare stabilesc, de asemenea, nivelul adecvat de standardizare a informațiilor care trebuie raportate în conformitate cu alineatul (2) litera (d), fără a introduce obligații de raportare suplimentare. AEVMP ține seama de alte cerințe de raportare aplicabile AFIA și de concluziile raportului emis în conformitate cu articolul 69b alineatul (2); și
- (b) frecvența și calendarul raportării.

AEVMP prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [a se introduce data = 36 de luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive].

Se delegă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

(e) se adaugă alineatul (7) cu următorul text:

„(7) AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în care precizează:

(a) formatul și standardele în materie de date pentru rapoartele menționate la alineatele (1) și (2);

(b) metode și măsuri pentru prezentarea rapoartelor menționate la alineatele (1) și (2), inclusiv metode și măsuri de îmbunătățire a standardizării datelor și a eficienței în materie de partajare și de utilizare a datelor deja raportate în orice cadru de raportare al Uniunii de către orice autoritate competentă relevantă, la nivelul Uniunii sau la nivel național.

AEVMP prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la [a se introduce data = 36 de luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive].

Se delegă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

(f) se adaugă alineatul (8) cu următorul text:

„(8) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 56 și sub rezerva condițiilor prevăzute la articolele 57 și 58 pentru a completa prezenta directivă prin specificarea situațiilor în care se consideră că efectul de levier este utilizat în mod considerabil în sensul alineatului (4).”

11. La articolul 35 alineatul (2), literele (b) și (c) se înlocuiesc cu următorul text:

„(b) țara terță în care este stabilit FIA din afara UE nu este identificată ca țară terță cu grad înalt de risc în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/849;

(c) țara terță în care este stabilit FIA din afara UE a semnat un acord cu statul membru de origine al AFIA autorizat și cu fiecare stat membru în care se intenționează distribuirea de unități sau acțiuni ale FIA din afara UE, care respectă în totalitate standardele stabilite la articolul 26 din Convenția-model OCDE pentru evitarea dublei impunerii cu privire la impozitele pe venit și pe capital și garantează un schimb eficace de informații în domeniul fiscal, inclusiv eventuale acorduri fiscale multilaterale, iar țara terță nu este menționată în anexa I la Concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale.”

12. Articolul 36 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) țara terță în care este stabilit FIA din afara UE nu este identificată ca țară terță cu grad înalt de risc în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/849;”;

(b) se adaugă litera (d) cu următorul text:

„(d) țara terță în care este stabilit FIA din afara UE a semnat un acord cu statul membru de origine al AFIA autorizat și cu fiecare stat membru în care se intenționează distribuirea de unități sau acțiuni ale FIA din afara UE, care respectă în totalitate standardele stabilite la articolul 26 din Convenția-model OCDE pentru evitarea dublei impunerii cu privire la impozitele pe venit și pe capital și garantează un schimb eficace de informații în domeniul fiscal, inclusiv eventuale acorduri fiscale multilaterale, iar țara terță respectivă nu este menționată în anexa I la Concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale.”

13. La articolul 37 alineatul (7), literele (e) și (f) se înlocuiesc cu următorul text:

„(e) țara terță în care este stabilit AFIA din afara UE nu este identificată ca țară terță cu grad înalt de risc în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/849;

(f) țara terță în care este stabilit AFIA din afara UE a semnat un acord cu statul membru de referință, care respectă în totalitate standardele stabilite la articolul 26 din Convenția-model OCDE pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital și garantează un schimb eficace de informații în domeniul fiscal, inclusiv eventuale acorduri fiscale multilaterale, iar țara terță nu este menționată în anexa I la Concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale;”.

15. La articolul 40 alineatul (2), literele (b) și (c) se înlocuiesc cu următorul text:

„(b) țara terță în care este stabilit FIA din afara UE nu este identificată ca țară terță cu grad înalt de risc în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/849;

(c) țara terță în care este stabilit FIA din afara UE a semnat un acord cu statul membru de referință și cu fiecare stat membru în care se intenționează distribuirea de unități sau acțiuni ale FIA din afara UE, care respectă în totalitate standardele stabilite la articolul 26 din Convenția-model OCDE pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital și garantează un schimb eficace de informații în domeniul fiscal, inclusiv eventuale acorduri fiscale multilaterale, iar țara terță respectivă nu este menționată în anexa I la Concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale.”

16. Articolul 42 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) țara terță în care este stabilit AFIA din afara UE sau FIA din afara UE nu este identificată ca țară terță cu grad înalt de risc în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) din Directiva (UE) 2015/849;”;

(b) se adaugă litera (d) cu următorul text:

„(d) țara terță în care este stabilit FIA din afara UE sau AFIA din afara UE a semnat un acord cu statul membru în care se intenționează distribuirea de unități sau acțiuni ale FIA din afara UE, care respectă în totalitate standardele stabilite la articolul 26 din Convenția-model OCDE pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital și garantează un schimb eficace de informații în domeniul fiscal, inclusiv eventuale acorduri fiscale multilaterale, iar țara terță respectivă nu este menționată în anexa I la Concluziile Consiliului privind lista UE revizuită a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale.”

18. La articolul 47, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Toate informațiile schimbate în temeiul prezentei directive între AEVMP, autoritățile competente, ABE, Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale) înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului* și CERS sunt considerate confidențiale, cu excepția cazului în care:

(a) AEVMP sau autoritatea competentă sau o altă autoritate ori un alt organism în cauză precizează la momentul comunicării că astfel de informații pot fi divulgate;

(b) divulgarea este necesară în cadrul procedurilor judiciare;

(c) informațiile divulgate sunt utilizate într-un rezumat sau într-o formă agregată în care participanții individuali la piețele financiare nu pot fi identificați.

*Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).”

19. Articolul 50 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În cazul în care autoritățile competente dintr-un stat membru au motive rezonabile să suspecteze că un AFIA care nu face obiectul supravegherii lor comite sau a comis acte care încalcă prezenta directivă, acestea notifică acest lucru AEMVMP, autorităților competente din statul membru de origine și celor din statul membru gazdă al AFIA în cauză, într-un mod cât mai detaliat posibil. Autoritățile competente care au primit informațiile adoptă măsurile necesare, informează AEMVMP, comunică rezultatele intervențiilor autorităților competente care le-au transmis notificarea și, în măsura posibilului, le comunică elementele importante apărute între timp. Prezentul alineat nu aduce atingere competențelor autorităților competente care au trimis notificarea.”;

(b) se introduc alineatele (5a)-(5g) cu următorul text:

„(5a) Autoritatea competentă a statului membru de origine al unui AFIA transmite notificări autorităților competente din statul membru gazdă al AFIA, precum și AEMVMP, în paralel, cu privire la exercitarea competențelor prevăzute la articolul 46 alineatul (2) litera (j) și, în cazul în care există riscuri potențiale la adresa stabilității și a integrității sistemului financiar, către CERS.

(5b) Autoritatea competentă a statului membru gazdă al unui AFIA poate solicita autorității competente din statul membru de origine al AFIA să își exercite competențele prevăzute la articolul 46 alineatul (2) litera (j), specificând motivele solicitării sale și trimițând o notificare cu privire la acest lucru către AEMVMP și, în cazul în care există riscuri potențiale la adresa stabilității și a integrității sistemului financiar, către CERS.

(5c) În cazul în care autoritatea competentă din statul membru de origine al AFIA nu este de acord cu solicitarea menționată la alineatul (5b), aceasta informează în acest sens autoritatea competentă din statul membru gazdă al AFIA, precum și AEVMP, precizând motivele, și, în cazul în care există riscuri potențiale la adresa stabilității și a integrității sistemului financiar, către CERS.

(5d) Pe baza informațiilor primite în conformitate cu alineatele (5b) și (5c), AEVMP emite, într-un interval de timp rezonabil, un aviz adresat autorităților competente din statul membru de origine al AFIA cu privire la exercitarea competențelor prevăzute la articolul 46 alineatul (2) litera (j).

(5e) În cazul în care autoritatea competentă nu acționează în conformitate cu avizul AEVMP menționat la alineatul (5d) sau nu intenționează să respecte avizul respectiv, aceasta informează AEVMP, precizând motivele nerespectării sau intenției sale. AEVMP poate face public faptul că o autoritate competentă nu respectă sau intenționează să nu respecte avizul său, precum și motivele prezentate de autoritatea competentă pentru nerespectare sau pentru intenția sa de nerespectare, cu excepția cazului în care o astfel de publicare contravine interesului legitim al deținătorilor acțiunilor sau unităților ori al publicului sau ar putea pune în pericol în mod serios buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea întregului sistem financiar al Uniunii ori a unei părți a acestuia. AEVMP informează în prealabil autoritățile competente cu privire la această publicare.

(5f) Autoritatea competentă a statului membru gazdă al unui AFIA poate solicita autorității competente din statul membru de origine al AFIA să își exercite, fără întârziere, competențele prevăzute la articolul 46 alineatul (2), specificând motivele solicitării sale și notificând acest lucru către AEVMP și, în cazul în care există riscuri potențiale la adresa stabilității și integrității sistemului financiar, către CERS.

Autoritatea competentă din statul membru de origine al AFIA informează, fără întârziere, autoritatea competentă din statul membru gazdă al AFIA, AEVMP și, în cazul în care există riscuri potențiale la adresa stabilității și integrității sistemului financiar, CERS cu privire la competențele exercitate și la constatările sale.

(5fa) În cazul în care un stat membru și-a exercitat opțiunea prevăzută la articolul 21 alineatul (5) litera (c) și în cazul în care autoritățile competente din statul membru de origine al unui FIA sau, în cazul în care FIA nu este reglementat, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA au motive întemeiate să suspecteze că un depozitar care nu face obiectul supravegherii de către respectivele autorități competente comite sau a comis fapte care încalcă prezenta directivă, autoritățile competente respective transmit fără întârziere AEVMP și autorităților competente ale depozitarului în cauză o notificare în acest sens, cât mai detaliată posibil. Autoritățile competente care au primit notificarea iau măsuri adecvate și informează AEVMP și autoritățile competente care au trimis notificarea cu privire la rezultatele măsurilor lor. Prezentul alineat nu aduce atingere competențelor autorităților competente care au trimis notificarea.

(5g) AEVMP poate solicita autorității competente să îi prezinte, într-un interval de timp rezonabil, explicații în legătură cu cazuri specifice care prezintă o amenințare gravă la adresa protecției investitorilor, amenință buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau prezintă riscuri pentru stabilitatea întregului sistem financiar din Uniune sau a unei părți a acestuia.”;

(c) se adaugă alineatul (7) cu următorul text:

„(7) AEVMP elaborează orientări care să ofere indicații autorităților competente pentru exercitarea competențelor prevăzute la articolul 46 alineatul (2) litera (j), precum și indicații privind situațiile care pot duce la transmiterea solicitărilor menționate la alineatele (5b) și (5f). Atunci când elaborează aceste orientări, AEVMP ia în considerare implicațiile potențiale ale unei astfel de intervenții de supraveghere pentru protecția investitorilor și stabilitatea financiară într-un alt stat membru sau în Uniune.”

19a. Articolul 60 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 60

Publicarea derogărilor

În cazul în care un stat membru recurge la derogarea sau la opțiunea prevăzută la articolele 6 și 9, la articolul 15 alineatele (3) și (4aa), la articolele 21, 22, 28 și 43 și la articolul 61 alineatul (5), acesta informează Comisia cu privire la acest lucru, precum și cu privire la orice modificări ulterioare. Comisia publică informațiile pe un site web sau prin alte mijloace ușor accesibile.”

20. La articolul 61 se adaugă alineatul (6) cu următorul text:

„(6) AFIA, în măsura în care administrează FIA care inițiază împrumuturi și care au fost constituite înainte de [data adoptării prezentei directive], pot continua să administreze astfel de FIA fără a se conforma articolului 15 alineatul (3) litera (d), articolului 15 alineatele (4a)-(4f) și articolului 16 alineatul (2a) din prezenta directivă până la [5 ani + data adoptării prezentei directive]. Prin derogare, se consideră că FIA inițiatore de împrumuturi care au fost constituite înainte de [data adoptării prezentei directive] și care nu mobilizează capital suplimentar respectă articolele menționate anterior.”

21. Se introduce articolul 69b cu următorul text:

„Articolul 69b

Evaluare

(1) Până la [a se introduce data = 60 de luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive] și în urma rapoartelor elaborate de AEVMP în conformitate cu articolul 7 alineatul (9), Comisia inițiază o evaluare a funcționării normelor prevăzute în prezenta directivă și a experienței dobândite în urma aplicării acestora. Evaluarea respectivă include o analiză a următoarelor aspecte:

(a) impactul disponibilității și al activării instrumentelor de administrare a lichidităților de către AFIA asupra stabilității financiare;

(b) eficacitatea cerințelor de autorizare a AFIA prevăzute la articolele 7 și 8 și regimul de delegare prevăzut la articolul 20 din prezenta directivă;

(c) caracterul adecvat al cerințelor aplicabile AFIA care administrează FIA inițiatoare de împrumuturi, prevăzute la articolul 15;

(d) funcționarea și caracterul adecvat al competenței autorităților competente de a permite desemnarea unui depozitar într-un alt stat membru, astfel cum se prevede la articolul 21 alineatul (5) litera (c), inclusiv relevanța criteriilor cantitative prevăzute la articolul 21 alineatul (5) litera (c) punctul (ii).

(2) Până la [a se introduce data = 24 de luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive], AEVMP prezintă Comisiei un raport privind dezvoltarea unei colectări integrate de date în materie de supraveghere, care se axează pe modul de:

(a) reducere a domeniilor în care există suprapuneri și neconcordanțe între cadrele de raportare din sectorul gestionării activelor și cele din alte sectoare ale industriei financiare;

(b) standardizare a datelor, precum și de partajare și utilizare eficientă a datelor deja raportate în orice cadru de raportare al Uniunii de către orice autoritate competentă relevantă, la nivelul Uniunii sau la nivel național.

(3) Atunci când pregătește raportul menționat la alineatul (2), AEVMP lucrează în strânsă cooperare cu Banca Centrală Europeană (BCE), cu celelalte autorități europene de supraveghere și, după caz, cu autoritățile naționale competente.

(4) În urma evaluării menționate la alineatul (1) și după consultarea AEVMP, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la concluziile evaluării respective.”

22. Anexa I se modifică în conformitate cu anexa I la prezenta directivă.

23. Textul anexei II la prezenta directivă se adaugă ca anexa V.

Articolul 2

Modificări ale Directivei 2009/65/CE

Directiva 2009/65/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1), se adaugă următoarea literă (u):

„(u) «depozitar central de titluri de valoare» înseamnă un depozitar central de titluri de valoare, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului*.

* Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrale de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 236/2012 (JO L 257, 28.8.2014, p. 1).”

1a. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(i) la litera (b), se introduc următoarele puncte (iii) și (iv):

„(iii) preluarea și transmiterea ordinelor în legătură cu diferite instrumente financiare;

(iv) orice alt serviciu auxiliar atunci când serviciul auxiliar reprezintă o continuare a serviciilor deja prestate de societatea de administrare și nu creează conflicte de interese care nu ar putea fi gestionate prin norme suplimentare;”;

(ii) se adaugă următoarea literă (c):

„(c) administrarea indicilor de referință, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/1011.”;

(iii) ultimul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Societățile de administrare nu sunt autorizate în temeiul prezentei directive să asigure exclusiv serviciile menționate la prezentul alineat. Societățile de administrare nu sunt autorizate să administreze indici de referință care sunt utilizați în OPCVM-urile pe care le administrează.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Articolul 9 alineatul (2) din Directiva (UE) 2019/2034, articolul 15, articolul 16 cu excepția alineatului (5) primul paragraf, precum și articolele 23, 24 și 25 din Directiva 2014/65/UE se aplică în cazul în care serviciile menționate la alineatul (3) literele (a) și (b) sunt prestate de societăți de administrare.”

2. Articolul 7 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) literele (b) și (c) se înlocuiesc cu următorul text:

„(b) persoanele care conduc efectiv activitatea unei societăți de administrare au o reputație suficient de bună și o experiență suficientă inclusiv în legătură cu tipul de OPCVM administrat de societatea de administrare; identitatea persoanelor respective și a fiecărei persoane care le succede în funcție este comunicată de îndată autorităților competente, iar conducerea activității unei societăți de administrare este asigurată de cel puțin două persoane fizice care fie sunt angajate cu normă întreagă de societatea de administrare respectivă, fie sunt membri executivi ai organului de conducere al societății de administrare care au sarcina de a conduce cu normă întreagă activitatea acesteia și care sunt rezidenți în Uniune și îndeplinesc condițiile sus-menționate;

(c) cererea de autorizare este însoțită de un program de activitate care stabilește cel puțin structura organizatorică a societății de administrare, precizând resursele tehnice și umane care vor fi utilizate pentru conducerea activității societății de administrare și informații despre persoanele care conduc efectiv activitatea respectivei societăți de administrare, inclusiv:

(i) o descriere detaliată a rolului, a titlului și a nivelului funcției lor de conducere;

(ii) o descriere a liniilor și a responsabilităților de raportare care le revin în cadrul societății de administrare și în afara acesteia;

(iii) o prezentare generală a timpului alocat fiecărei responsabilități;”;

(b) se adaugă următoarea literă (e):

„(e) societatea de administrare furnizează informații privind dispozițiile adoptate pentru delegarea către terți a unor funcții în conformitate cu articolul 13, precum și o prezentare detaliată a resurselor umane și tehnice pe care urmează să le utilizeze pentru monitorizarea și controlul delegatului.”

3. Articolul 13 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Societățile de administrare care intenționează să delege unor terți sarcina de a îndeplini, în numele lor, una sau mai multe dintre funcțiile enumerate în anexa II sau unul sau mai multe dintre serviciile menționate la articolul 6 alineatul (3) notifică acest lucru autorităților competente din statul lor membru de origine înainte ca dispozițiile privind delegarea să intre în vigoare. Se îndeplinesc următoarele condiții:”;

(ii) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) mandatul nu trebuie să împiedice buna desfășurare a supravegherii societății de administrare și, în special, nu trebuie să împiedice nici societatea de administrare să acționeze, nici OPCVM-ul să fie administrat în conformitate cu interesul suprem al investitorilor și clienților săi;”;

(iii) literele (g), (h) și (i) se înlocuiesc cu următorul text:

„(g) mandatul nu trebuie să împiedice persoanele care conduc activitatea societății de administrare să dea oricând instrucțiuni suplimentare întreprinderii căreia îi sunt delegate funcțiile sau prestările de servicii ori să îi retragă mandatul imediat atunci când acest lucru este în interesul investitorilor și al clienților;

(h) având în vedere natura funcțiilor și a prestării de servicii care urmează să fie delegate, întreprinderea căreia îi vor fi delegate funcțiile sau prestările de servicii trebuie să fie calificată și capabilă să îndeplinească funcțiile sau să presteze serviciile în cauză; și

(i) prospectele OPCVM-ului trebuie să enumere serviciile și funcțiile pe care societatea de administrare a fost autorizată să le delege în conformitate cu prezentul articol;”;

(iv) se adaugă următoarea literă (j):

„(j) societatea de administrare trebuie să poată justifica întreaga sa structură de delegare cu motive obiective.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Răspunderea societății de administrare sau a depozitarului nu este afectată de delegarea către terți a niciuneia dintre funcțiile sau prestările de servicii de către societatea de administrare. Societatea de administrare nu își deleagă funcțiile sau prestările de servicii în măsura în care, în esență, nu mai poate fi considerată administratorul OPCVM-ului sau prestatorul de servicii și în măsura în care devine o entitate de tip «cutie poștală».”;

(c) se adaugă următoarele alineate (3), (4) și (5):

„(3) Prin derogare de la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol, în cazul în care funcția de comercializare menționată în anexa II este îndeplinită de unul sau mai mulți distribuitori care nu acționează în nume propriu și care comercializează titluri de participare ale OPCVM-urilor în temeiul Directivei 2014/65/UE sau prin intermediul produselor de investiții bazate pe asigurări în conformitate cu Directiva 2016/97/UE, această funcție nu este considerată ca fiind o delegare supusă cerințelor prevăzute la alineatele sus-menționate, indiferent de eventualele acorduri de distribuție dintre societatea de administrare și distribuitor.

(4) Înainte de începerea revizuirii menționate la articolul 110a, AEVMP prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un raport care analizează practicile de piață în ceea ce privește delegarea, precum și respectarea articolelor 7 și 13, pe baza, printre altele, a datelor raportate autorităților competente în conformitate cu articolul 20a litera (e) și a exercitării competențelor sale de convergență în materie de supraveghere.

(5) Comisia adoptă, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolul 112a, măsuri privind:

- (a) condițiile pentru îndeplinirea cerințelor de la alineatul (1);
- (b) condițiile în care se consideră că societatea de administrare a OPCVM-ului și-a delegat funcțiile într-o asemenea măsură încât devine o entitate de tip «cutie poștală» și nu mai poate fi considerată drept administrator al OPCVM-ului sau prestator de servicii în conformitate cu alineatul (2).”

4. Se introduce următorul articol 18a:

„Articolul 18a

(1) Statele membre se asigură că OPCVM-urile dispun cel puțin de instrumentele de administrare a lichidităților prevăzute în anexa IIA.

(2) După evaluarea caracterului adecvat din punctul de vedere al strategiei de investiții urmărite, al profilului de lichiditate și al politicii de rambursare, o societate de administrare selectează cel puțin două instrumente adecvate de administrare a lichidităților din lista prevăzută în anexa IIA punctele 2-7 și le include în regulamentul fondului sau în actele constitutive ale societății de investiții pentru o posibilă utilizare în interesul investitorilor OPCVM-urilor. Prin derogare, o societate de administrare poate selecta un singur instrument de administrare a lichidităților din anexa IIA punctele 2-7 pentru un OPCVM pe care îl administrează dacă OPCVM-ul respectiv este autorizat ca fond de piață monetară în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1131.

Societatea de administrare pune în aplicare politici și proceduri detaliate pentru activarea și dezactivarea oricărui instrument selectat de administrare a lichidităților și măsurile operaționale și administrative pentru utilizarea unui astfel de instrument.

Răscumpărarea în natură, astfel cum este menționată în anexa IIA punctul 7, poate fi activată numai pentru a onora răscumpărările solicitate de investitori profesioniști și numai în cazul în care corespunde unei cote proporționale din activele deținute de OPCVM.

Prin derogare de la al treilea paragraf, răscumpărarea în natură poate să nu corespundă unei cote proporționale din activele deținute de OPCVM în cazul în care titlurile de participare ale OPCVM-ului sunt comercializate numai către investitori profesioniști sau în cazul în care scopul politicii de investiții a OPCVM-ului este de a reproduce compoziția unui indice de acțiuni sau obligațiuni precis, astfel cum se menționează la articolul 53, și, în plus, în cazul în care OPCVM-ul este un fond tranzacționat la bursă, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 26 din Regulamentul privind piețele instrumentelor financiare.

(3) AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a defini și a preciza caracteristicile instrumentelor de administrare a lichidităților prevăzute în anexa IIA.

(4) AEVMP elaborează orientări care stabilesc criteriile pentru selectarea și utilizarea de către societățile de administrare a instrumentelor adecvate de administrare a lichidităților pentru administrarea riscului de lichiditate, inclusiv informări adecvate către investitori, ținând seama de capacitatea acestor instrumente de a reduce avantajele necuvenite pentru investitorii care solicită mai întâi răscumpărarea propriilor investiții și de a atenua riscurile la adresa stabilității financiare. Aceste orientări includ indicații privind circumstanțele în care conturile pentru active nelichide pot fi activate.

(5) Se delegă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la alineatul (3) în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”

5. Se introduc următoarele articole 20a și 20b:

„Articolul 20a

(1) O societate de administrare raportează periodic autorităților competente din statele membre de origine ale OPCVM-urilor piețele pe care operează și instrumentele pe care le tranzacționează în numele OPCVM-urilor pe care le administrează.

Aceasta furnizează, pentru fiecare OPCVM pe care îl administrează, informații referitoare la instrumentele pe care le tranzacționează, la piețele pe care este membră sau pe care tranzacționează în mod activ, precum și la expunerile și participațiile fiecărui OPCVM. Informațiile includ identificatorii relevanți pentru a face legătura dintre datele furnizate cu privire la active, la OPCVM-uri și la societatea de administrare și alte surse de date publice sau de supraveghere.

(1a) Pentru fiecare OPCVM pe care îl administrează, o societate de administrare furnizează autorităților competente din statul membru de origine al OPCVM-ului următoarele:

(a) orice noi mecanisme pentru administrarea lichidităților OPCVM-ului, inclusiv instrumentele de administrare a lichidităților selectate și activate;

(b) actualul profil de risc al OPCVM-ului;

(c) rezultatele simulărilor de criză efectuate în conformitate cu articolul 51 alineatul (1);

(d) informații privind dispozițiile care implică delegarea funcțiilor de administrare colectivă sau discreționară a portofoliului sau de administrare a riscurilor. Informațiile furnizate cuprind următoarele:

(i) informații privind delegații, precizând numele și domiciliul delegaților, precum și dacă au legături strânse cu societatea de administrare și dacă sunt entități autorizate sau reglementate în scopul administrării activelor. Informațiile includ identificatorii relevanți ai delegaților pentru a face legătura dintre informațiile furnizate și alte surse de date publice sau de supraveghere;

(ii) lista și descrierea activităților privind funcțiile de administrare a riscurilor și de administrare a portofoliului care sunt delegate;

(iii) în cazul în care se delegă funcția de administrare a portofoliului, valoarea și procentul activelor OPCVM-ului care fac obiectul unor dispoziții privind delegarea referitoare la funcția de administrare a portofoliului;

(iv) resursele umane exprimate în echivalent normă întreagă angajate de societatea de administrare pentru a monitoriza dispozițiile privind delegarea;

(v) descrierea măsurilor de diligență periodice aplicate de societatea de administrare pentru a supraveghea, monitoriza și controla în continuare delegatul, inclusiv data aplicării măsurilor respective, problemele identificate și, după caz, măsurile și calendarul adoptate pentru soluționarea acestor probleme;

(vi) în cazul în care există dispoziții privind subdelegarea, informațiile solicitate la punctele (i)-(iii) cu privire la subdelegați și la activitățile legate de funcțiile de administrare a portofoliului și a riscurilor care sunt subdelegate;

(vii) datele de intrare în vigoare și de expirare a dispozițiilor privind delegarea și subdelegarea;

(e) lista statelor membre în care titlurile de participare ale OPCVM-ului sunt comercializate efectiv de societatea sa de administrare sau de un distribuitor care acționează în numele societății de administrare respective.

(1b) Autoritățile competente din statul membru de origine al OPCVM-ului se asigură că toate informațiile colectate în temeiul alineatului (1) cu privire la toate OPCVM-urile pe care le supraveghează, precum și informațiile colectate în temeiul articolului 7 sunt puse fără întârziere la dispoziția autorităților competente din alte state membre relevante, a AEVMP și a CERS prin intermediul procedurilor prevăzute la articolele 102-105 privind acordurile de cooperare și schimbul de informații. De asemenea, ele furnizează fără întârziere informații prin intermediul acestor proceduri, precum și în mod bilateral autorităților competente din alte state membre direct vizate, în cazul în care o societate de administrare aflată în responsabilitatea lor sau un OPCVM administrat de respectiva societate de administrare ar putea constitui o sursă importantă de risc de contraparte pentru o instituție de credit, pentru alte instituții relevante din punct de vedere sistemic din alte state membre sau pentru stabilitatea sistemului financiar dintr-un alt stat membru.

(2) AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care precizează:

(a) detaliile informațiilor care trebuie raportate în conformitate cu alineatul (1) și alineatul (1a) literele (a)-(c) și (e). Aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare stabilesc, de asemenea, nivelul adecvat de standardizare a informațiilor care trebuie raportate în conformitate cu alineatul (1a) litera (d), fără a introduce obligații de raportare suplimentare. AEVMP ține seama de alte cerințe de raportare aplicabile societăților de administrare și de concluziile raportului emis în conformitate cu articolul 20b; și

(b) frecvența și calendarul raportării.

AEVMP prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [a se introduce data = 36 de luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive].

Se delegă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(3) AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care precizează:

(a) formatul și standardele în materie de date pentru rapoartele menționate la alineatele (1) și (1a);

(b) metode și măsuri pentru prezentarea rapoartelor menționate la alineatele (1) și (1a), inclusiv metode și măsuri de îmbunătățire a standardizării datelor și a eficienței în materie de partajare și de utilizare a datelor deja raportate în orice cadru de raportare al Uniunii de către orice autoritate competentă relevantă, la nivelul Uniunii sau la nivel național.

AEVMP prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la [a se introduce data = 36 de luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive].

Se delegă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 20b

(1) Până la [a se introduce data = 24 de luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive], AEVMP prezintă Comisiei un raport privind dezvoltarea unei colectări integrate de date în materie de supraveghere, care se axează pe modul de:

(a) reducere a domeniilor în care există suprapuneri și neconcordanțe între cadrele de raportare din sectorul gestionării activelor și cele din alte sectoare ale industriei financiare și

(b) îmbunătățire a standardizării datelor, precum și de partajare și utilizare eficientă a datelor deja raportate în orice cadru de raportare al Uniunii de către orice autoritate competentă relevantă, la nivelul Uniunii sau la nivel național.

(2) Atunci când pregătește raportul menționat la alineatul (1), AEVMP lucrează în strânsă cooperare cu Banca Centrală Europeană (BCE), cu celelalte autorități europene de supraveghere și, după caz, cu autoritățile naționale competente.”

6. Articolul 22a se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) depozitarul să dea dovadă de competența, precauția și diligența necesare atunci când selectează și numește o parte terță căreia intenționează să îi delege o parte din sarcinile sale, cu excepția cazului în care partea terță respectivă este un depozitar central de titluri de valoare care acționează în calitate de CSD investitor, astfel cum este definit la articolul 1 litera (f) din Regulamentul delegat (UE) 2017/392 al Comisiei*, și să dea dovadă în continuare de competența, precauția și diligența necesare când verifică periodic și supraveghează permanent partea terță căreia i-a delegat o parte din sarcinile sale și măsurile luate de partea terță în legătură cu sarcinile care i-au fost delegate.

* Regulamentul delegat (UE) 2017/392 al Comisiei din 11 noiembrie 2016 de completare a Regulamentului (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la standarde tehnice de reglementare în materie de autorizare, supraveghere și cerințe operaționale pentru depozitarii centrali de titluri de valoare (JO L 65, 10.3.2017, p. 48).”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În sensul prezentului alineat, prestarea de servicii de către un depozitar central de titluri de valoare care acționează în calitate de CSD emitent, astfel cum este definit la articolul 1 litera (e) din Regulamentul delegat (UE) 2017/392 al Comisiei, nu se consideră o delegare a funcțiilor de custodie ale depozitarului. În sensul prezentului alineat, prestarea de servicii de către un depozitar central de titluri de valoare care acționează în calitate de CSD investitor, astfel cum este definit la articolul 1 litera (f) din Regulamentul delegat (UE) 2017/392 al Comisiei, se consideră a fi o delegare a funcțiilor de custodie ale depozitarului.”;

7. La articolul 29 alineatul (1), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) conducătorii societății de investiții trebuie să aibă o reputație suficient de bună și o experiență suficientă și pentru tipul de activități desfășurate de respectiva societate și, în acest scop, identitatea conducătorilor și a oricărei persoane care le succede în funcții trebuie notificată de îndată autorităților competente; prin conducători se înțelege acele persoane care, în temeiul legii sau al documentelor constitutive, reprezintă societatea de investiții sau care decid efectiv politica societății. Conducerea activității unei societăți de investiții trebuie să fie asigurată de cel puțin două persoane fizice care fie sunt angajate cu normă întreagă, fie sunt membri executivi ai organului de conducere al societății de administrare care au sarcina de a conduce cu normă întreagă activitatea acesteia și care sunt situați în Uniune și îndeplinesc condițiile sus-menționate;”.

8. La articolul 84, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Prin derogare de la alineatul (1):

(a) un OPCVM poate, în interesul deținătorilor săi de titluri de participare, să suspende temporar răscumpărarea sau rambursarea titlurilor sale de participare ori să activeze sau să dezactiveze un alt instrument de administrare a lichidităților selectat în conformitate cu articolul 18a alineatul (2). În interesul deținătorilor săi de titluri de participare și pentru a se asigura că subscrierile și răscumpărările sunt procesate la un preț echitabil, un OPCVM poate, de asemenea, să activeze conturi pentru active nelichide, astfel cum sunt menționate la punctul 8 din anexa IIA, în situațiile în care OPCVM-ul nu poate asigura evaluarea corectă și exactă a anumitor active sau în cazul în care unele active au devenit netranzaționabile;

(b) în interesul deținătorilor de titluri de participare sau în interes public, autoritățile competente din statul membru de origine al unui OPCVM pot solicita suspendarea răscumpărărilor și a subscrierilor, astfel cum este menționată la punctul 1 din anexa IIA.

Suspendarea provizorie și activarea conturilor pentru active nelichide prevăzute la primul paragraf litera (a) sunt prevăzute doar în cazuri excepționale, atunci când circumstanțele o cer și atunci când se justifică având în vedere interesele deținătorilor de titluri de participare.

(3) OPCVM-ul notifică fără întârziere autorităților competente din statul său membru de origine activarea sau dezactivarea suspendării răscumpărilor și a limitelor de răscumpărare, menționate la punctele 1 și 2 din anexa IIA.

OPCVM-ul transmite notificări acelorași autorități competente atunci când activează sau dezactivează conturile pentru active nelichide, astfel cum sunt menționate la punctul 8 din anexa respectivă, într-un interval de timp rezonabil înainte de activarea sau dezactivarea acestui instrument de administrare a lichidităților.

Statele membre pot solicita OPCVM-ului să notifice autorităților competente din statul său membru de origine decizia sa de a activa răscumpărarea în natură, de a prelungi perioada de preaviz sau de a majora comisionul de lichiditate sau plafonul factorului de ajustare în cazul prețurilor ajustabile ori al taxei antidiluire prevăzută în prospectul fondului, sau de a majora marja de licitație în cazul prețurilor duale în scopul administrării lichidităților.

Autoritățile competente din statul membru de origine al OPCVM-ului informează fără întârziere autoritățile competente din statul membru gazdă al OPCVM-ului, precum și AEVMP cu privire la orice notificări primite în conformitate cu prezentul alineat, iar dacă există potențiale riscuri pentru stabilitatea și integritatea sistemului financiar, informează de asemenea CERS.

(3a) Autoritățile competente din statul membru de origine al OPCVM-ului notifică autorităților competente din toate statele membre în care OPCVM-ul își comercializează titlurile de participare, precum și AEVMP, în paralel, cu privire la exercitarea competențelor prevăzute la alineatul (2) litera (b) și, în cazul în care există riscuri potențiale la adresa stabilității și a integrității sistemului financiar, notifică acest lucru și CERS.

(3b) Autoritatea competentă dintr-un stat membru în care un OPCVM își comercializează titlurile de participare sau autoritatea competentă a societății de administrare poate solicita autorității competente din statul membru de origine al OPCVM-ului să își exercite competențele prevăzute la alineatul (2) litera (b), precizând motivele solicitării și notificând-o AEVMP și, în cazul în care există riscuri potențiale la adresa stabilității și a integrității sistemului financiar, CERS.

(3c) În cazul în care autoritatea competentă din statul membru de origine al OPCVM-ului nu este de acord cu solicitarea menționată la alineatul (3b), aceasta informează în acest sens autoritatea competentă solicitantă și AEVMP, precizând motivele dezacordului și, în cazul în care există riscuri potențiale la adresa stabilității și a integrității sistemului financiar, informează de asemenea CERS.

(3d) Pe baza informațiilor primite în conformitate cu alineatele (3b) și (3c), AEVMP emite, într-un interval de timp rezonabil, un aviz adresat autorităților competente din statul membru de origine al OPCVM-ului cu privire la exercitarea competențelor prevăzute la alineatul (2) litera (b).

(3e) În cazul în care autoritatea competentă nu acționează în conformitate cu avizul AEVMP menționat la alineatul (3d) sau nu intenționează să respecte avizul respectiv, aceasta informează AEVMP, precizând motivele nerespectării sau intenției sale. AEVMP poate face public faptul că o autoritate competentă nu respectă sau intenționează să nu respecte avizul său, inclusiv motivele prezentate de autoritatea competentă pentru nerespectare sau pentru intenția sa de nerespectare, cu excepția cazului în care o astfel de publicare contravine interesului legitim al deținătorilor de titluri de participare ori al publicului sau ar putea pune în pericol în mod serios buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea întregului sistem financiar al Uniunii ori a unei părți a acestuia. AEVMP informează în prealabil autoritățile competente cu privire la această publicare.

(3f) AEVMP elaborează orientări care să ofere indicații autorităților competente pentru exercitarea competențelor prevăzute la alineatul (2) litera (b). Atunci când elaborează aceste orientări, AEVMP ia în considerare implicațiile potențiale ale unei astfel de intervenții de supraveghere pentru protecția investitorilor și stabilitatea financiară într-un alt stat membru sau în Uniune.”

9. La articolul 98, se adaugă următoarele alineate (3) și (4):

„(3) Autoritatea competentă din statul membru gazdă al OPCVM-ului poate solicita autorității competente din statul membru de origine al OPCVM-ului să își exercite, fără întârziere, competențele prevăzute la alineatul (2), specificând motivele solicitării sale și notificând acest lucru către AEVMP și, în cazul în care există riscuri potențiale la adresa stabilității și integrității sistemului financiar, către CERS.

Autoritatea competentă din statul membru de origine al OPCVM-ului informează, fără întârziere, autoritatea competentă din statul membru gazdă al OPCVM-ului, AEVMP și, în cazul în care există riscuri potențiale la adresa stabilității și integrității sistemului financiar, CERS cu privire la competențele exercitate și la constatările sale.

(4) AEVMP poate solicita autorității competente să îi prezinte explicații în legătură cu cazuri specifice care prezintă o amenințare gravă la adresa protecției investitorilor, amenință buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau prezintă riscuri pentru stabilitatea întregului sistem financiar din Uniune sau a unei părți a acestuia.”;

11. Se introduce următorul articol 110a:

Până la [a se introduce data = 60 de luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive] și în urma raportului elaborat de AEVMP în conformitate cu articolul 13 alineatul (4), Comisia inițiază o revizuire a regimului de delegare prevăzut la articolul 13.”

12. Articolul 112a se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), se adaugă următorul paragraf:

„Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 13 se conferă Comisiei pe o perioadă de patru ani de la [a se introduce data intrării în vigoare a prezentei directive].”;

(b) la alineatul (3), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Delegarea de competențe menționată la articolele 12, 13, 14, 18a, 20a, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 și 111 poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.”;

(c) la alineatul (5), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 12, 13, 14, 18a, 20a, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 și 111 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înainte expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

13. Anexa I se modifică în conformitate cu anexa III la prezenta directivă.

14. Textul anexei IV la prezenta directivă se adaugă ca anexa IIA.

Articolul 3

Transpunere

(1) Statele membre adoptă și publică, până cel târziu la [a se introduce data = 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive], actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

(2) Statele membre aplică aceste acte începând cu [...].

(3) Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(4) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 4

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul

European Pentru Consiliu

Președintele

Președintele

ANEXE

la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului

de modificare a Directivelor 2011/61/UE și 2009/65/CE în ceea ce privește dispozițiile privind delegarea, administrarea riscului de lichiditate, raportarea în scopuri de supraveghere, furnizarea de servicii de depozitar și de custodie și inițierea de împrumuturi de către fondurile de investiții alternative

{SEC(2021) 570 final} - {SWD(2021) 340 final} - {SWD(2021) 341 final}

ANEXA I

În anexa I se adaugă punctele 3 și 4 cu următorul text:

„3. Inițiere de împrumuturi în numele FIA.

4. Administrarea de entități special constituite în scopul securitizării.”

ANEXA II

„ANEXA V

INSTRUMENTE DE ADMINISTRARE A LICHIDITĂȚILOR DE CARE DISPUN AFIA CARE ADMINISTREAZĂ FIA DE TIP DESCHIS

1. Suspendarea răscumpărilor și a subscrierilor: implică faptul că investitorii se află temporar în imposibilitatea de a rambursa sau de a răscumpăra acțiuni sau unități ale fondului.
2. Limita de răscumpărare: este o restricție temporară a dreptului acționarilor de a-și răscumpăra acțiunile sau unitățile. Această restricție este parțială, astfel încât investitorii să poată răscumpăra doar o anumită parte din acțiunile sau unitățile lor.
3. Perioada de preaviz: se referă la perioada de preaviz pe care investitorii trebuie să o acorde administratorilor de fonduri atunci când își răscumpără acțiunile. Utilizarea perioadei de preaviz ca instrument de administrare a lichidităților implică prelungirea perioadei de preaviz pentru a oferi administratorului fondului posibilitatea de a răspunde cererilor de răscumpărare într-un interval de timp mai lung.
4. Comisionul de lichiditate pentru răscumpărare: un comision prestabilit, exprimat în procent din investiție, este plătit fondului de către investitori atunci când răscumpără acțiunile fondului lor. Acesta reflectă costul pentru atingerea nivelului de lichiditate și garantează că investitorii care rămân în fond nu sunt dezavantajați în cazul în care alți investitori își răscumpără unitățile sau acțiunile în perioada respectivă. Administrarea lichidităților poate implica majorarea comisionului de răscumpărare;
5. Stabilirea prețurilor prin ajustare („prețuri ajustabile”) și/sau stabilirea duală a prețurilor („prețuri duale”): aceste mecanisme de stabilire a prețurilor pot fi utilizate pentru a reduce la minimum impactul răscumpărilor și al subscrierilor din cadrul fondurilor asupra valorii portofoliului de investiții.

Stabilirea prețurilor prin ajustare se referă la ajustarea valorii activului net unice a acțiunilor sau unităților unui fond de investiții prin aplicarea la acest preț a unui factor de ajustare prestabilit, astfel încât să reflecte costul tranzacțiilor fondului care rezultă din activitatea investitorului.

Administrarea lichidităților poate implica creșterea factorului de ajustare, în cadrul unei limite prestabilite.

Stabilirea duală a prețurilor se referă la calcularea a două prețuri pentru fiecare moment de calcul: prețul de cumpărare, la care un investitor poate cumpăra unități sau acțiuni dintr-un fond, și prețul de vânzare, la care investitorii își pot vinde unitățile sau acțiunile dintr-un fond. Aceste prețuri se calculează pe baza valorii activului net pe unitate sau pe acțiune, la care se adaugă sau din care se scade o sumă prestabilită care acoperă costurile de lichiditate ale fiecărei subscrieri sau răscumpărări.

6. Taxa antidiluire: este o taxă aplicată investitorilor individuali care efectuează tranzacții, plătită fondului, pentru a proteja investitorii rămași de costurile asociate achiziționărilor sau vânzărilor de active din cauza intrărilor sau ieșirilor mari. Taxa antidiluire nu implică nicio ajustare a prețului acțiunilor sau unităților fondului. Taxa se calculează luând în considerare condițiile de piață și costurile de lichiditate curente.

7. Răscumpărările în natură: permit administratorului fondului să onoreze cererile de răscumpărare prin transferarea activelor deținute de fond, în loc de numerar, către deținătorii de unități sau de acțiuni răscumpărători.

8. Conturile pentru active nelichide: permit fondului să separe, în circumstanțe excepționale, anumite investiții ale căror caracteristici economice sau juridice s-au modificat semnificativ sau au devenit incerte în raport cu alte investiții ale fondului de investiții.”

ANEXA III

În anexa I, în tabelul din schema A, punctul 1.13 se înlocuiește cu următorul text:

1.13. Proceduri și condiții de răscumpărare sau rambursare a titlurilor de participare și circumstanțele în care răscumpărarea sau rambursarea poate fi suspendată ori pot fi activate alte instrumente de administrare a lichidităților

1.13. Proceduri și condiții de răscumpărare sau rambursare a titlurilor de participare și circumstanțele în care răscumpărarea sau rambursarea poate fi suspendată ori pot fi activate alte instrumente de administrare a lichidităților. În cazul unor societăți de investiții care au diferite compartimente de investiții, indicarea modalităților care permit unui deținător de titluri de participare să treacă de la un compartiment la altul și taxele aplicabile cu această ocazie

ANEXA IV

„ANEXA IIA

INSTRUMENTE DE ADMINISTRARE A LICHIDITĂȚILOR DE CARE DISPUN OPCVM-URILE

1. Suspendarea răscumpărilor și a subscrierilor: implică faptul că investitorii se află temporar în imposibilitatea de a rambursa sau de a răscumpăra acțiuni sau unități ale fondului.
2. Limita de răscumpărare: este o restricție temporară a dreptului acționarilor de a-și răscumpăra unitățile. Această restricție este parțială, astfel încât investitorii să poată răscumpăra doar o anumită parte din unitățile lor.
3. Perioada de preaviz: se referă la perioada de preaviz pe care investitorii trebuie să o acorde administratorilor de fonduri atunci când își răscumpără unitățile. Utilizarea perioadei de preaviz ca instrument de administrare a lichidităților implică prelungirea perioadei de preaviz pentru a oferi administratorului fondului posibilitatea de a răspunde cererilor de răscumpărare într-un interval de timp mai lung.
4. Comisionul de lichiditate pentru răscumpărare: un comision prestabilit, exprimat în procent din investiție, este plătit fondului de către investitori atunci când răscumpără unitățile fondului lor. Acesta reflectă costul pentru atingerea nivelului de lichiditate și garantează că investitorii care rămân în fond nu sunt dezavantajați în cazul în care alți investitori își răscumpără unitățile în perioada respectivă. Administrarea lichidităților poate implica majorarea comisionului de răscumpărare.
5. Stabilirea prețurilor prin ajustare („prețuri ajustabile”) și/sau stabilirea duală a prețurilor („prețuri duale”): aceste mecanisme pot fi utilizate pentru a reduce la minimum impactul răscumpărilor și al subscrierilor asupra valorii portofoliului de investiții.

Stabilirea prețurilor prin ajustare se referă la ajustarea valorii activului net unice a unităților unui fond de investiții prin aplicarea la acest preț a unui factor de ajustare prestabilit, astfel încât să reflecte costul tranzacțiilor fondului care rezultă din activitatea investitorului. Administrarea lichidităților poate implica creșterea factorului de ajustare, în cadrul unei limite prestabilite.

Stabilirea duală a prețurilor se referă la calcularea a două prețuri pentru fiecare moment de calcul: prețul de cumpărare, la care un investitor poate cumpăra unități dintr-un fond, și prețul de vânzare, la care investitorii își pot vinde unitățile dintr-un fond. Aceste prețuri se calculează pe baza valorii activului net pe unitate, la care se adaugă sau din care se scade o sumă prestabilită care acoperă costurile de lichiditate ale fiecărei subscrieri sau răscumpărări.

6. Taxa antidiluire: este o taxă aplicată investitorilor individuali care efectuează tranzacții, plătită fondului, pentru a proteja investitorii rămași de costurile asociate achizițiilor sau vânzărilor de active din cauza intrărilor sau ieșirilor mari. Taxa antidiluire nu implică nicio ajustare a prețului unităților fondului. Taxa se calculează luând în considerare condițiile de piață și costurile de lichiditate curente.

7. Răscumpărările în natură: permit administratorului fondului să onoreze cererile de răscumpărare prin transferarea activelor deținute de fond, în loc de numerar, către deținătorii de unități răscumpărători.

8. Conturile pentru active nelichide: permit fondului să separe, în circumstanțe excepționale, anumite investiții ale căror caracteristici economice sau juridice s-au modificat semnificativ sau au devenit incerte în raport cu alte investiții ale fondului de investiții. Separarea nu poate determina transformarea unui OPCVM care intră sub incidența Directivei privind OPCVM-urile într-un OPCVM care nu intră sub incidența directivei respective, astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (5) din aceasta.”